

கஸ்க்

எப்ரல் 10, 1943 4 அஞ்

புது வருஷத்திற்கு ஒரு உத்சாகமான பேரம்!

அழுத்தத்திற்கும் மகத்திற்கும் மார்க்கெட்டில் சிறந்து விளங்குவது

மேட்டூர் மல்கள்

(M. 81. M. 81. M. 83. M. 101. M. 111. M. 121)

மேட்டூர் லாங் கிளாத்துகள்

Ms 55 & Ms. 58.

●
செரல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்:

எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி & பி. சூர்யநாராயண

75, கிடங்கு தெரு, சென்னை.

●
எப் - டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள் & ஏஜன்டுகள்:

ஆர். ஏ. கே. ஸ்வாமி, மெயின் ரோடு, திருச்சூர்.
மாடர்ன் டெக்ஸ்டைல்ஸ், ராஜ வீதி, கோயமுத்தூர்.
எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி, மெயின் ரோடு, சரோடு.
ஏ. அப்பாவு முதலியார், கிழ் வாசல், மதுரை.
நேஷனல் டெக்ஸ்டைல்ஸ், சிக்பெட், பெங்களூர் வீட்டி.
பி. வெங்கட்டமனாய்யா, கிடங்கு தெரு, சென்னை.
பி. எஸ். சர்மா, ஜவுளி வியாபாரி, சேரலா.
ஜி. பிரம்மானந்த சாஸ்திரி, ஜவுளி மார்க்கட், பெஜவாடா.
பி. சுப்பராமையா, மெயின் ரோடு, ஆதோனி.
ஒப். ஜே. ராம் & சன்ஸ், காஸ் மண்டி, சிகந்தராபாத் (Dn.)

நீண்டகாலம் உழைக்கும் மேட்டூர் மல்களையும் லாங் கிளாத்துகளையும் எப்பொழுதும் உபயோகியுங்கள்.

கொலம்லீயா ரிகார்டுகளில் ★★

திககன்யா

டாக்கீ பாட்டுகள்

R. மகாலிங்கம் பாடிய

6086 [தேவக் தனயா...
அன்றொரு மாதுடன்

6087 [நாராயண...
உதார குணனாம்.

தவகன்யா

டாக்கீ பாட்டுகள்

R. ஜிவரத்னம் & பார்ட்டி

6083 [முத்தரன் அநன்...
ஆறா இதே...

R. ராமச்சந்திரன் & பார்ட்டி

6085 [நலங்கிட...
வேரிலே வெடித்த.

அனந்தசயனம்

டாக்கீ பாட்டுகள்

R. சுப்புலக்ஷ்மி, பட்டு அம்யர்

6019 [மொந்தை...
நீ வாடி என்...

ஸ்ரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ், மதராஸ்.

மேற்கண்ட ரிகார்டுகள் எங்கனிடம் கிடைக்கும் :

கண்ணன் & கம்பெனி, திருச்சி இப்பள்ளி.

வசந்தம்

திருவாரூர் மாதா மடம் வகுப்பை

கௌரவ ஆசிரியர்கள்:

சு. ஆர். கே. அண்ணாம்பட்டினம்
K. C. I. E.
டி. கே. சிவசுந்தரம் முதலியார் B. A. B. L.

தமிழ் நாட்டின் பிரபல ஆசிரியர்
மருத்தாளர்களுடைய, கவிதை,
நாடகம், சிறு கதை, கவிதை,
தொடர் கதை, வாழ்க்கைச் சரித்
திரம் - மூத வியவகை 'வசந்த
ம்' தந்த அலங்காரமும், அழகிய
மூவர்களைத் தெரிவம் கொண்டது.

தமிழ் பிரதி 12. அனா.

வருஷ சந்தா ரூ. 9.

எல்லா ஊர்களிலும்

புத்தகங்கள் கிடைக்க.

விவரங்களுக்கு:

'வசந்தம்' காரியாலயம்

1/12 A. திருவாரூர் : மேயரத்தூர்.

ஸ்டெட்

கிராமபேன்
ஸ்டீக்ஸ்

கடைவிக்
கடைக்கும்
கடைக்கும்
கடைக்கும்

Made in England
by
STEAD & CO. LTD
SHEFFIELD

செ. ஸ்டேட்
கம்பெனியாரை
இங்கிலாந்தில்
கொண்டிருக்கிறது.

நாடேக்கும்
அழகிற் கிறந்த மாதர்கள்
உவந்து உபயோகிப்பது

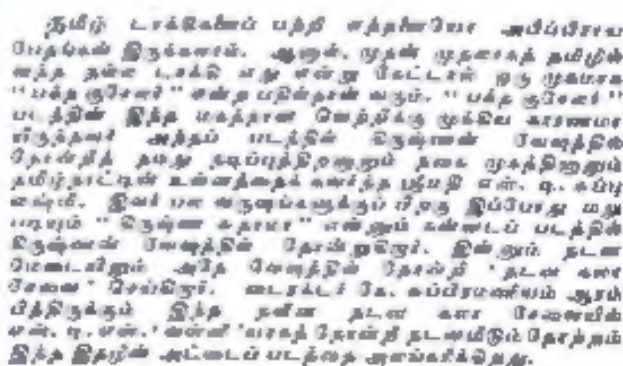

மைசூர் சந்தன சோப்

அது அவர்களுக்கு அழகை தரும் பாதுகாக்க
கிறது. இந்த சோப் ஒன்றுதான் தங்களுக்கு
அழகை பாதுகாக்கவல்லது என்பதை
அவர்கள் தங்கு அறிவார்கள்

மைசூர் சந்தன சோப்

எப்ரல் 10^வ
ஆரம்பம்

புகழ் ராஜா பிலம்ஸ்

சிவகவி

ஸ்டுடியன். S. M. பூரணசுந்தரம்

வினாயகாஜ மகலதர், சாஜிதாபதி, கமலா, ஜயா, திரிபுராவதி,
நித்யாபதி, மதுரை, மனோ-பிரேதாபதி, வி. பி. சங்கரச்சாமி

காணம் : இளங்கோவம்.

பாடல் : பாலமுருகன் சிவன்.

ஸென்ட்ரல்
ஸ்டுடியோஸ்
- துரைஸ்

Distributors - NARAYANAN & CO., MADRAS.

பிராந்தங்கள் : கோவார்த்தனம், மதுரை, பெங்களூர், கோட்டயம்.

கஸ்கி

தமிழ்திரு நாடு தங்கும்—பெற்ற
தாவென்று மும்பேடி பாய்—பாரதியார்

என்ன சேதி?

தொலை தூரக் குரல்

“இந்திய சர்க்காரே! எங்களைக் காப்பாற்றுவங்கள்! எங்களைக் காப்பாற்றுவங்கள்” என்று தொலைதூரத்திலிருந்து தினக் குரல் கேட்டிற்று. “ஐயோ! உம் சர்க்காரை யாரோ என்னமோ கேட்டிருக்கிறோ! அதுவும் காப்பாற்றச் சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறோ! இது என்ன அசுபாயம்!” என்று கரம் நிலம் அடைகிறோம்,

ஆனால் இந்திய சர்க்கார் அப்படி யெல்லாம் நிலம் அடைந்து விடுவா நிலம். ஏனென்றால், வறுமையின் கொரு தடவை இந்த மாதிரி யெனிகாட்டியிருந்து கூக்குரல் வந்தால் அது தென்னுப்பிரிக்க இந்தியர்களுடையதாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். அதைக் கேட்டுவிட்டு மேலே என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதும் அவர்களுக்கு கண்ணியத் தெரியும். “செய்யில் வெள்ளம்” ‘வட துருவத்தில் வால் டெசர்திரம்’ தோன்றுகிறது” என்ற செய்திகளைக் கேட்டால் நமது சர்க்கார் என்ன செய்வார்களோ, அதையேதான் மேற்படி கூக்குரல் விடும்பதிலும், ‘டக்’கென்று செய்து முடிப்பார்கள்.

நமது சர்க்காரின் இப்படிப்பட்ட சித்தந்தையைப் பார்த்து விட்டுத்தான் தென்னுப்பிரிக்க இந்தியர்கள் மூன்று தடவை தங்கள் குதறனை விளக்கிக் கூறுவதற்காக ஒரு தூதுக் கோஷ்டியை அனுப்பினார்கள். அவர்களுடைய தொந்தரவு போதுக்க முடியாமல் இந்திய சர்க்கார் தூக்கத்திலிருந்து விழித்துக் கொண்டு தென்னுப்பிரிக்காவில் ஒரு கை கமிஷனரை சியமித்து, “கவலைப் படாதீர்கள்! அவர் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொள்வார்” என்று சொன்னார்கள்.

அவர் அப்படியே “பார்த்துக் கொண்டு இருந்தார்” என்று தெரிவித்து, ஏனென்றால்

மூல் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைத் தவிர அவரால் வேறென்றும் செய்ய முடியவில்லை.

“எழுப்ப மாட்டீர்களே?”

இப்பொழுது தென்னுப்பிரிக்கச் சட்டசபையில் ஐரோப்பியர்கள் ஒரு மசோதா கொண்டு வரப் போகிறார்கள். அதன்படி அவர்கள் வரிக்ஞம் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்துக்கு இந்தியர்களுக்கு நிலம் வாங்க அனுமதியளிக்கப்பட மாட்டாது. இதிலிருந்து தென்னுப்பிரிக்கா வெள்ளையரின் சிறத்திரை மட்டுமீய்றி, அவர்கள் இந்தியர்களைக் கெட்கெடக் கூடாது என்று கேட்ட என்ன முடையவர்களென்றும், போதாத இடத்தில் இந்தியர்களை அடைத்து ஒதுக்கி வைக்க முயலுகிறார்கள் என்றும் அறிவிக்கும். இதே ஐரோப்பியர்கள்தான் ஹிட்லர் யூதர்களை ‘கேட்டோ’க்களுக்குள் ஒதுக்கி வைப்பதைக் கண்டிக்க வந்து விடுகிறார்கள்.

மேற்படி அசுபாய நிலர்த்திக்காகத் தென்னுப்பிரிக்கா இந்தியர்கள் இந்திய சர்க்காரின் உதவியை எதிர்பார்க்கிறார்கள். “ஐயோ! தென்னுப்பிரிக்க சர்க்காரிடம் சொல்லி உங்களால் இந்த மசோதாவை சிறத்த முடியுமானால் சிறத்தவங்கள்! இல்லாவிட்டால், கை கமிஷனர் என்று எவ்வத்திற்காக ஒருவரை ஜம்பமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? அவரைத் திருப்பி யறைத்துவிடுங்கள்!” என்று கேட்கிறார்கள்.

“கை கமிஷனரைப் பேஷாகத் திருப்பி யறைத்து விடுகிறோம். அதற்குப்புறமாகது எங்கள் தூக்கத்தைக் கலைக் மாட்டீர்களல்லவா?” என்று இந்திய சர்க்கார் கேட்டால், அந்த சிபத்தனைக்குத் தென்னுப்பிரிக்க இந்தியர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்களா என்று மட்டும் தெரிந்து கொள்வதற்கும்கூடாது!

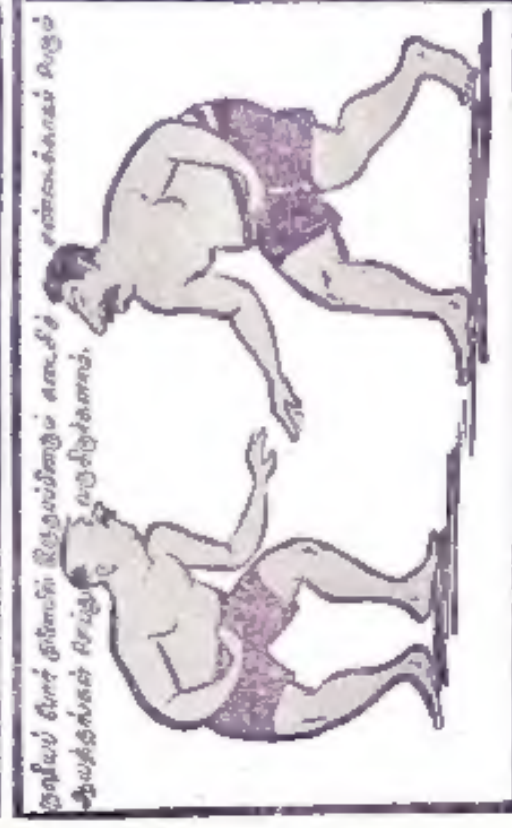

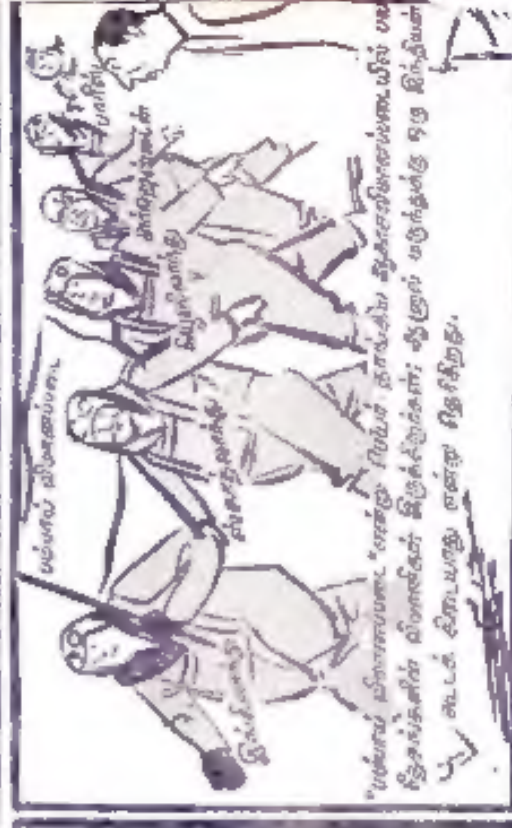
அவ்வளவுதான் வெகுநேரம் பட்டுக் கொண்டிருந்த நேரம் கண்டு விட்டான். ஆயிரம்...

சொல்லி அந்தநேரம் விட்டாயிற்று.

நாளைப் போல் தான் இருப்பதற்கு கடைசிச் சந்தர்ப்பமாகப் பிழை ஆயத்தங்கள் செய்து வருகிறார்கள்.

பெரிய பரிசாய்வு "என்று பெரிய தாடகியை ஆகாசத்திலேயே பறக்கவிட்டு விடுகிறார்கள். விமானத்தை விடுக்கிறார்கள்; ஆனால் மருத்துவ ஒரு கிளியின் பூ கூடக் கிளையாறு என்று நினைக்கிறது.

வைஸராய் கனவு

டி.கே.சி. — கிரீக்கா ஸ்டாங்குகளில் பின்வரும் சம்பவத்தைப் பற்றிக் காதோடு காதாகப் பேசிக் கருவிகுக்க னென்று தெரிய வருகிறது :

ஒரு நாள் இரவு கைனராய் லீவ்லிங்கோ ரீபடி ஆழ்ந்த நித்திரை செய்து கொண்டிருந்தவர், திடீரென்று துக்கி லாரிப் போட்டுக் கொண்டு எழுந்திருந்து, "ஐயோ! ஐயோ!" என்று அலறினார். கைனராய் அவ்விடத்தில் தூங்கியவர்கள் எவ்வாறும் எழுந்திருந்து ஓடி வந்தார்களாம். கைனராய் நேகமெல்லாம் வியந்து விழுவிருத்துக் கொண்டிருந்ததாம். அவருடைய வாயைத் "கடவுளே! காப்பாற்று!" என்று (இங்கிலிஷில் தான்) முறுமுறுத்துக் கொண்டிருந்ததாம். "என்வ! என்ன?" என்று கேட்டதற்குச் சற்று நேரம் கைனராய் பதிலே சொல்ல வில்லையாம். டாக்டர்களை அலாரமாக அழைத்தார்களாம். அவர்கள் பரிசோதித்துவிட்டு ஏதோ பங்குரமான கனவு கண்டு திகில் அடைந்திருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். எல்லாவையும் போகச் சொல்லிவிட்டு, அத்தாக்க மாகக் கேட்டபோது, முதலில், அவர் வாயிலிருந்து "ஐ — ஐ" முதலிய சப்தங்கள் வெளிவந்தனவாம். இன்னும் ஆகவாசப் படுத்திக் கேட்டதில், கவனில் பிழிவி வந்து ஏதோ சொல்லிக் கேட்டதாகவும் அமைதிக்குப் பதில் சொல்ல முடியாமல் மூக்கத் திணறிப் போனதாகவும் தெரிய வந்ததாம்!

மேற்படி கதை உண்மையா யிருத்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, அதிலுடைய விஷயம் உண்மை யென்பதில் சந்தேகமில்லை. சமீபத்தில் அதற்கு ஒரு அத்தாட்சி ஏற்பட்டது. நவீனங்கள் மகாதாபியல் துதுகோஷ்டியில் ஒரு கைனராயைப் போய்ப் பார்ப்பதென்று ஏற்பாடாகி யிருந்தது. துது கோஷ்டியில் நோக்கம் மகாத்மாவைச் சிறையின் பார்த்துத் தற்கால தரிசுமையைப் பற்றிக் கவந்து பேசுவதற்கு கைனராயிடம் அனுமதி கொடுவதுதான். துது கோஷ்டியை வர வேற்பதற்கு கைனராயும் சம்பந்தம் தான். ஆனால் அவர்களுடைய கோரிக்கை இன்னதென்பதை முதலில்

கேள்வ எழுத்து மூலம் தெரிவித்துவிட வேண்டுமென்று, அவ்விதமே துது கோஷ்டியார் எழுதி அனுப்பினார்கள். பிறகு, கைனராயிடம் யிருந்து, மேற்படி கோரிக்கைக்குப் பதிலாகத் தாம் எழுதிப் படித்து விடுவதாகவும், அதன்மேல் சம்பாஷிப்பதோ விவாதிப்பதோ முடியாத காரியமென்றும் தகவல் வந்தது. "அப்படியானால் நாங்கள் துது வரவில்லை; உங்கள் பதிலாகத் தயாரிப்போம் அனுப்பி விடுங்கள்; படித்துக் கொள்கிறோம்" என்றுங்கள் துது கோஷ்டியார். அவ்விதமே பதில் தயாரிக் வந்தது. பிறகு, பத்திரிகைகளிலும் வெளியாயிற்று.

"பதிலை எழுதித்தான் படிப்பேன்; மேற்கொண்டு காவைத் திறக்க மாட்டேன்" என்று கைனராய் சொன்னதற்குக் காரணம், ராஜாஜியின் விஷயத்தில் அவருக்கு ஏற்பட்ட பழைய அனுபவமாய்த்தான் இருக்கவேண்டும். ராஜாஜியின் கேள்விகளுக்குத் தம்மால் பதில் சொல்ல முடியாதென்றும், தம்முடைய வாய் மொழியைக் கொண்டே தம்மை மடக்கித் திறை அடித்து விடுவார்களென்றும் பயத்துதான் கைனராய் அவ்வாறு சொல்லிவிட்டார் என்று ஊகிக்கலாம்.

துது கோஷ்டியாரின் கோரிக்கைக்கு கைனராயின் பதிலாகப் பத்திரிகைகளில் படிக்கும்போது தமது மேற்படி ஊகம் ஊர்ஜிதமானது. அத்தப் பதிலினுள்ள அபத்தங்களை எடுத்துக் காட்டி, கைனராயைத் திறை வைப்பதற்கு ராஜாஜி கூட வேண்டியதில்லை. நாமெல்லாரும் அவ்விதம் செய்துவிட்டதாம் போலிருக்கிறது. முக்கியமாக, மேற்படி பதிலில் அடங்கிய மூன்று அபத்தங்களைக் கவனிக்கலாம்:—

1. "காங்கிரஸ் தீர்மானத்தின் காரணமாகத் தோத்திக் நடத்த நாச வேலைகளின் பொருட்டு காத்திஜி இன்னும் பச்சாத்தாயம் தெரிவிக்கவில்லை" என்று கைனராய் சொல்கிறார்.

அதாவது, "நான் குற்றவாளி" என்று காத்திஜி ஒப்புக்கொண்டு மன்னிப்பும் கேட்ட வேண்டும் என்கிறார்.

சந்தேகத்தின் மேல் கைதியான ஒருவனைப் போலீஸ் ஸ்டேஷன் அழைத்து வைத்து, "குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்" என்று அவனை ஒரு போலீஸ் உத்தியோகஸ்தா தீர்ப்பதற்கு

தாம், அந்த உத்தரையோடுகூடப் பெருங் குற்றஞ் செய்தவராயார். சர்க்கார் சட்டப்படி அவருக்கு வேலை போய்விட்டும்.

அந்த காரியத்தைத்தான் இப்போது வயனராய் மகாத்மா விஷயத்தின் சம்பந்தி. வழக்கு விசாரணை ஒன்று நிகழ்வான் என்றபின் அடைத்துவிட்டே. "குற்றத்தை ஒப்புக் கொள்!" என்று திடுப்பாட்டிக்கொடுத்தே. வயனராய் பதவி விடுப்பதால் அவரைக் கேட்டால் ஒருவது மிளகம், மற்றொன்று இது தீயாயம் என்று, தாங்களே நடத்தலாம் என்றே யாருள் சொல்லாவிட்டார்கள்.

தம்முடைய காரியம் போது என்று தெரிந்ததால் அதை ஒப்புக் கொண்டு பச்சாத்தாயம் தெரிவிப்பதில் மகாத்மாவை மிகுதியாக வாரும் கிடையாது. ஆனால் செய்யாத குற்றத்தை எப்படி ஒப்புக்கொள்ள முடியும்? இல்லாத பொறுப்பை எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்?

ஒரு நாளும் முடியாது. ஆகவே வயனராய் சொல்வது போலதான் இருக்கு வறி என்றுதான் ஏற்படுகிறது. தம்மையாரை எப்பது அந்நின்றுவனாய்க் கிடையாது.

தமக்குத் தெரிந்த வகையில் தோத்தில் நாச வேண்டுகூறுதல் யார் போலாவது பொறுப்புக் கட்டுவதாக்குத்தான். 'காங்கிரஸ் திட்டம்' என்பதாக ஒன்றை மேலேயே மூலம் வேண்டிட்டால் அமெரிக்கன் மேலதான் கட்ட வேண்டும். தீயாயமாக, அவரைத் தான் கைப்பிடித்த வேண்டும்.

(2) "காத்திலியைச் சிறையில் பார்த்துப் போ அனுமதி வேண்டும்" என்ற கோரிக்கையை முன்வைக்க, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், கதோ மன்னர்கள் ஆகியோர் ஆதரிக்கவில்லையாம்! அனுமதி மறுப்பதற்கு இது ஒரு காரணம்.

அரசியல் பித்தகாட்டத்துக்கு ஒரு வகை உண்டா என்று என்ன விருத்தோம். அந்த வகையையும் இந்த வாதம் தாண்டி விட்டது! காத்திலியைக் கூட செய்தபேரது முன்னிலைகள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், கதோ மன்னர்கள் முதலியோர் எம்மதம் பெற்றுத்தான் கூட செய்தார்கள்? இந்திய சர்க்கார் தங்கள் செய்யும் மற்ற எல்லாக் காரியங்களையும் மேற்படியார்களாகக் கேட்டுக் கொண்டுதான் செய்கிறார்கள்!

பின் காத்திலியைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கைக்கு பட்டும் மேற்படியார்களின் எம்மதம் என்னத்திற்கு?

காத்திலியின் கையில் இந்தியாவை ஒப்படைத்து விடும் உத்தேசம் இருந்தால், முன்னிலைகள் முதலியவர்களைக் கேட்ட வேண்டுமென்று சொல்வதில் அந்தமுண்டு. வேறுமேலே அவரைப் பார்த்துப் போக் கூட அனுமதி கொடுக்காததற்கு முன்னிலைகள் முதலியோர் மேல் பரிசையப் பொறுத்தல் உத்தேசம் அத்தரிக்குகிறதா? அல்லது வயனராய் அனுமதி கொடுக்கலாம் மற்றபடியாங்கள் கூற்று குறுக்கே மீட்டியார்களா? அதற்கு வயனராய் அல்லவது தாம் பயப்படுகிறார்? அப்படியானால் இந்தியாவை இப்போது ஆளுவது யார்? பிரிட்டிஷர்கள்? முன்னிலைகள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் கதோ மன்னர்களும்? இவர்களுடன் இந்தியாவை ஆளுகிறவர்கள் எல்லாம் பிரிட்டிஷர்கள் இவ்வு என்னத்திற்காக இருக்க வேண்டும்? இவர்களுடமே பொறுப்பை ஒப்புவித்து விட்டுப் போகத் தோணவதுதானா?

(3) "தம் மனிதராய் காத்திலி ஒருவருடைய இஷ்டப்படி தேர்தல் சர்க்கார் அமைக்க வேண்டும் என்று தங்கள் சொல்வித்தான். அதற்கு நான் எம்மதிக முடியாது" என்கிறார்.

இவ்வாதத்தைச் சொன்னும் விஷயத்தின் திவந்த ஒரு சேர ஒன்றுமே கிடையாதென்று கூறலாம்.

எதிர்த்து இந்தியத் தலைவர்கள் அத்தம் செய்துகொண்டாரோ, அது அவருக்கு அவரைப் படைத்த கூறுக்குத்தான் தெரியும்.

எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும், சமூகத்தலைவர்களும் அடங்கிய சர்க்காரைத் தான் "தேர்தல் சர்க்கார்" என்று இதுவரை காங்கிரஸ் வாடிகளும் மற்றவர்களும் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள்.

மூலம் ஜின்னாவின் தலைமையில் இந்த மாதிரி தேர்தல் சர்க்கார் அமைத்தாலும் தமக்குத் எம்மதம் என்று மகாத்மாவை சொல்லி விடுகிறார். இப்படி செய்கையிருக்க, மகாத்மா ஒருவரின் இஷ்டப்படி தேர்தல் சர்க்கார் அமைக்க தாது கொடியவர்கள் வீரும்புகிறார்கள் என்றும் அப்பிரேசாயம் வயனராய்க்கு எப்படி ஏற்பட்டது? காரை? கற்பனையா? மனப் பிராத்தியா? அல்லது மயக்கமா?

உண்மையில், அது கொடியத் தலைவர்கள் கேட்டதென்ன?

"இந்தியாவில் ஒத்துமை ஏற்பட்டால் தேர்தல் சர்க்கார் அமைக்கத்

தயார்" என்று பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் பிரதிநிதிகள் அடிக்கடி கோர்லிக்கு விசுவாசம். நேற்றுக்கூட பிரிட்டிஷ் பிரபுக்கள் சபையில் உதவி இந்தியா மந்திரி டாஸ்டி மன்ஸ்டர் என்பவர் மேற்படி பாடத்தை ஒப்புவித்தார்.

"ஒற்றுமை" "ஒற்றுமை" என்று இவர்கள் சொல்லும் போதென்னாம் "காங்கிரஸ்"க்கும் மற்றக் கட்சிகளுக்கும் ஒற்றுமை" அயத்தான் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

காங்கிரஸ் அவையின்கூட போல் தும், மற்றக் கட்சித் தலைவர்களிடமே ராஜ்யத்தை ஒப்புவித்து விடாமல்வருமா? அங்கிதம் எப்போது சொல்லவல்லியோ அப்போது எந்த ஒற்றுமைத் திட்டத்திற்கும் காங்கிரஸின் எம்மதம் இவ்விதமானபாது என்று தெரிகிறது. இந்த சர்க்காரும் பெறுவதற்காகத் தான் காத்திருக்கையர் பாக்கி வாரத்திலாவும் அனுமதி கேட்டுவிடுவார்கள்.

"சமரசம் ஏற்பாடு செய்து கொள்ளுவோம்!" என்று ஒரே நேரம் கோர்லிக் கொண்டு, மற்றோரு நேரத்தில் அந்த சமரசத்துக்கு இன்றியமையாத கால்கள் தலைவர்களைச் சிறைகளில் கூடப் பரக்கக் கூடாதென்று தடுப்பதினால்தான் என்ன ஏற்படுகிறது?

இந்திய அதிகாரஸர்க்கார், இந்தியத் தலைவர்களுக்கும் ஒற்றுமை உண்டாவதை விரும்பவில்லை என்றுதான் ஏற்படுகிறது. ஒற்றுமை வில்லாமையாகக் காரணமாகக் கோர்லிக் கொண்டு ஆனும் அதிகாரத்தையத் தாங்கவேண்டித் தான் கோர்லி விதம்படுதான் என்றுதான் ஏற்படுகிறது.

"ஆனால் இதைக் காத்தான் தெரிந்த விஷயமாயிற்றே? அதிகாரத்தை மாற்றும் எண்ணத்தான் அதிகாரஸர்க்காருக்கு இல்லையோ? மீள் எதற்காக அடிக்கடி வைஸராயிடம் போக வேண்டும்? போய் 'இங்கி' என்று பதிலைப் பெற வேண்டும்?" என்று கேட்கலாம்.

"தேரீத்த விஷயம்" எங்கும் பாருக்குத் தேரீத்த விஷயம் என்று காணீ. நமக்குத் தேரீத்த விஷயத்தான். டிஸ்கிரீட் கூடிய சமரசத் தலைவர்களுக்கும் தேரீத்த விஷயத்தான். ஆனால் உடைத்துக்குத் தேரீத்த விஷயம் என்று சொன்ன முடியாது. இறுதிக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் நாலாவுக்கும் தேரீத்த விஷயம் என்று சொன்ன முடியாது. இங்கிலாந்தின்

ஒன்றை சாதாரண ஜனங்களுக்குக் கூட அது நன்றாகத் தெரியாது.

பிரிட்டிஷ் மந்திரிகளும் இராஜாத்திரிகளும், இந்திய அதிகாரஸர்க்காரின் கையாட்களும் செய்துவரும் பிரசாரமானது மேற்கண்டவர்கள் எவ்வளவு உண்மையை அறிய முடியாமல் செய்து வருகிறது.

இந்தியாவின் சுதந்திர முயற்சிக்கு இப்போது அங்குசமாய் விடுக்கும் சாதனை ஒன்றே ஒன்றுதான். அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளில் இந்தியாவின் சுதந்திரக் கொள்கை விஷயத்தில் இருந்து வரும் அநாதாபத்தான் அது.

இந்த அநாதாபத்தை தாம் மேலும் மேலும் வலிப்பதற்கு முயல் வேண்டும். பிரிட்டிஷ் பிரசாரத்தினால் அது குறைத்து போகும்படி விடக் கூடாது. "இந்தியாவின் பிரச்சினை இன்னும் தீராமல் இருக்கிறது" என்பதை அடிக்கடி உடைத்துக்கு ஓரமாகப் படுத்திக் கொண்டு இருக்க வேண்டும்.

அது தீராமல் இருப்பதற்கு பிரிட்டிஷர் கோர்லி காரணம் உண்மையான வேண்டாதபடியும் அடிக்கடி ஏதோக் காட்ட வேண்டும்.

இந்தியாவின் ஒற்றுமை ஏற்படுவதற்குக் குறுக்கே நிற்பது இந்திய அதிகார வர்க்கத்தான் என்பதை ஓரமாக உடைத்துக்குக் கோர்லிக் கொண்டு இருக்க வேண்டும்.

இந்த தேரீத்துடன் பார்க்கும் போது, வைஸராயிடம் தாது கோஷ்டியோட எத்தனித்தது, பிராது போகாமல் தின்றது — இதென்னாமே உபயோகமானதுதான் என்பது தெரிய வரும்.

ஆனால், இத்துடன் திருப்தியடைந்து நின்று விடுவதற்கெல்லாம், மேலே என்ன செய்யவேண்டியது பற்றித் தலைவர்கள் யோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். ஸ்கெய்லாட், இங்கிலாந்துக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் ஒரு தாது கோஷ்டியோவது பற்றி அவர்கள் யோசிக்க வேண்டும். 'பாஸ் போர்ட்' கொடுக்க மறுத்து விட்டால் என்ன செய்ய வேண்டும் தயங்க வேண்டியதில்லை. 'பாஸ் போர்ட்' மறுக்கப்பட்டால் அதையும் ஒரு பிரசார சாதனமாக ஆக்கிக் கொள்ளலாம் மன்னா?

எந்த வழியினாலது, இந்தியாவின் அரசியல் பிரச்சினை தீராமல் பாக்கிவிடுகிறது என்பதை உடைத்துக்கு ஏதோக் காட்டிக் கொண்டுவிடுவது நமது தற்போதைய நிலையில் மிகவும் அவசியமாகும்.

அக்கப் போர்

‘காசி’

“கதர் வந்திராஸயங்கலில் எவ்வாறு
'ஸ்டாக் எஸ்டிபதன்' கடை மூடப்பட்டிருக்கிறது' என்று வாரத்தில் ஆறு எண்களுக்கு
கோட்டியல் ஒட்டுகொண்டே, என்?” என்ற
ஒருவர் கேட்கிறார்.

ஸ்டாக் எஸ்டிபதன் மீறுக்கிறதென்று பூதக்
கண்ணாடி வைத்துப் பரிசோதித்துக் கொண்
றுருக்கலாம்.

இந்திய சட்ட சபையில் வரவு செலவுத்
திட்டத்தைப் பற்றி மாதக் கணக்காகப்
பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் உம்ச
கவாஸ்கோ மத்தியின் காலினுமா பண்ணக்
செய்த மகாண வாய செலவுத் திட்டத்தை
ஒரே சிபிஷத்தில் கைநிலைநி லையதார்.

இதிலிருந்து ஐயமாகத்தான் அவசிய
மாகக் கவனமேதும் ஏற்படுகிறது என்று
தெரிகிறதல்லவா?

எல்ல காலம் 'மிகச் சீக்கிரம்' வரப்போகிற
தென்று ஒரு பிரபல ஜோசியர் கூறுகிறார்.

ஆனால் அது வரும்போது தற்சரன் ரயில்
களில் பிரயாணஞ் செய்வாதிருக்கவேண்டுமே
என்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

“கேச தேசங்கள் யத்தத்தில் ஜலிக்கவேண்டு
மென்பதற்காக சென்னைக்கு ஒரு ஹோட்டல்
எட்டேறியது. அதை கண்டார் தலைபார்வை
விட்டார்” என்று ஒரு செய்தி பத்திரிகை
களில் பிரசுரமாகி வருகிறது.

இந்தப் புதிய ஆயத்தத்தைப் பற்றி எதிரிகள்
தெரிந்ததொன்று கிறையாதே. இதை
மென்மாரக்கன் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்க
எப்படி. அது மதித்தார்கள் என்று
தெரியவில்லை.

அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்ட்டுடம்
இந்தியாவைப் பற்றிப் பூர்வாங்கமாக
சிப்போர்ட் செய்வதற்காக அவருடைய தாத்
பி பீன் அமெரிக்கா போகப் போகிறார்.

அவர் சென்னைக்கு வரம் உயர்ந்த, செத்த
காலேஜ், உயிர் காலேஜ் முதலியவற்றைப்

பார்வையிட்டதைப் பற்றிச் சொல்ல மறக்க
மாட்டாரென்ற எப்புகிறேன்.

காதல் பஞ்சத்தை உத்தேசித்துப் பள்ளிக்
கூப்பிட்டவர்களின் துன்பமடியான கேள்வி
என் கேட்பினென்ற மென்ற எக்காக
உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள் கவ்வா? இந்த
உத்தரவு, கேள்விப் பேப்பர் தயாரிக்கும் பண
ஆசிரியர்களுக்குக் கவலைவை ஏற்படுத்தி மீறுக்
கக்கூடும். ஆனால் கெட்டிக்கார ஆசிரியர்கள்
பின் கருவாது என்னக்காக ஒரே ஒரு கேள்வி
வைக் கேட்டு விட்டுப் போகாதிருக்கலாம்:

சரித்திரம்:—இத் தியாரின் முதலில்
தூர்த்தக்கின் ராஜ்யம் ஏற்பட்டது மீறுத்து,
விவிலிக்கோ பிரபு கவலையால் பதவியிலிருந்து
விவாப் போகும் வரை உத்தர, உத்தரப்
போகும் கவலையினால் கொல்லலாம்.

ரூஸ்வெல்ட்:—உங்களுக்குப் பாடமாக வைத்
திருக்கும் புத்தகம் திடீரென்று மறைந்த
போய்விடுகிறதென்று வைத்துக் கொள்ளுங்
கள். அந்தப் புத்தகத்தை மறுபடியும் அச்சக்
குக் கொடுக்க ஒரு பிரதி தயார் செய்யலாம்.

சென்னைக்கு வ. ஆர். பி. மீன் வேலை
கொடுக்கும் சிப்பந்திகள் பங்குக்கு கொட்டி
கொண்டு கற்றுக்கொடுக்கப் போகிறார்கள்.

அத்துடன் அதைத் திண்பப் போகிறவர்
கூலக்கும் அதை எப்படித் திண்பது, எப்படி
ஜீவனத்துக் கொள்வது என்று கொல்லிக்
கொடுத்தால் புண்ணியமா இருக்கும்!

கிழக்கு கங்காளத்தில் எங்கேயோ முதல்
முதல் கிழவன அபாயச் சக்கு கவிப்போது
ஒரு கிட்டிலிருந்து தம்பகினை என்ன செய்வ
தென்று தெரியாமல் கிழந்திருந்தத் தெருப்
பக்கம் ஓடினார்கள். அப்போழுது அவர்க
ளுடைய சிறிய கைபன் கிரித்துக்கொண்டே
திருந்தார்கள்.

“என் சிரிக்கிறது?” என்று அகலியக்
கேட்டபோது “அப்பாவும அம்மாவும சேர்ந்து
வேலியில் போகிறது இதுதான் முதல்
தடவை” என்றனாம்.

இளையற்ற கருகச் சித்திரம்

என் மனைவி

இப்பொழுது சீழ்க்கண்ட இடங்களில்
ஸ்டம்பெறுகிறது.

மாநகரஞ்ஞ டாங்கீக் - திருச்சி
பாபநாசு டாங்கீக் - பெங்களூர்
பேனிக் டாங்கீக் - வாய்ப்பட்டி
பொன்னு விவிமா - பொடி
தமிழ்நாட்டி
கிளிடிக் - சீக்காழி
ஜாமக் டாங்கீக் - நெல்லை
கவுர டாங்கீக் - திப்துர்

Distributors:

**FAMOUS TALKIE
DISTRIBUTORS**

Madras — Madurai — Ernakulam
Bangalore & Beavada

நாராயணராவ் -- கமலா கோட்னீஸ்
கழகமும்

சேவ் லக்ஷ்மி

(தேவநாடு)

காடரக்டர்
S. சேனந்திரராஜன்

TAMIL NADU TALKIES Production

Studio
NEW TONE

தீரர் சத்தியமூர்த்தி

E8 **B7**

“சீர்தியலாத்திச்சேர இரண்டு பங்கம் இருந்ததே. கட்டுநாயை அதற்குள் எழுதிச் சொல்கிறீர்!” என்று தனது குதிரைச் சொன் னைதம் கேட்டதும், சான் அசர்த்த போய் உட்கார்ந்து விட்டேன். ஒன்றும் எழுத வதற்கே ஒடவில்லை. இரண்டு பங்கம் எங்கே? இருபத்தைந்து கருகூத்து இடைவிடாத சேகர் சொன்னா எங்கே?

இதை சீராகக் கும்பேரது, ஸ்ரீ சந்திர
மூர்த்தி காலமாவதற்கு இதைவிட யந்த
யில்வரது காலத்ததைத் தேர்ச்செய்திருக்க
முடியாது என்று சொல்லுகிறது.

ஸ்ரீ சந்திர சங்கரங்கார், ஸ்ரீ ஏ. சங்கராபி அய்யங்கார் மூலவியங்கார் காலமாக போது கனது தினசரிப் பத்திரிகையைத் தேவத அமர்ச்சனம் ரூபகம் வகுத்தது. பச்சம் பச்சமாசகம் பத்தி பத்திரிகைகள் ஒரு மாதம் கனா விக் அனாசனம் பத்திரிய அநாதரபச் செய்தி கனும், குணதிகய னாணிககனும், கப்ப கபயகனகனும் கந்த வகனாசிரகனா. ஆனல் ஸ்ரீ சந்திரயாசுரத்திக்கு மேதத்ததில் மூலதனரப பத்திரிக மேம் விடைகனகனா!

பத்திரிகைகளுக்குத்தான் கைதீரப் பஞ்சம், இடப் பஞ்சம், சர்க்கார் கட்டுப்பாடு — எனவும். ஆனால், மாண்புமிகுக்கு என்ன பஞ்சம் வந்தது? — இதை கிணக்க கிணக்கத்தான் இந்த உலக வாழ்க்கையில் பாதி, சீர்தி, பாராட்டு, 'ஜே' போகவும் எக்ஸ்சம் எவ்வளவு அரித்தியமானவை — நீங் மேல் குயிதி போன்றவை — என்பதை என் மீது உணர்கிறேன்.

கேசகமாவிய திலகம், தேசபந்து தான்,
பாசல் பாசல் முதலியவர்களின் பிதே
கங்குலங்களைப் பற்றிச் செட்டிசெட்டியும்
ஸம்பந்தத்தில் சூழ்ந்து விடும், ஏதே ஸ்தம்
நூல்கள் கூடி விருந்தார்கள் என்று பார்த்தி
ருக்கிறோம். அந்த மகத்தான ஐந்த திசை
களின் பஞ்சிசையப் புணைப் புகைகளிலும்
பரந்திருக்கிறோம்.

தமிழகாட்சன் கிறித்த நவீனவாசனில் ஒருவரான ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்திக்குக் கடைசி மனிதராகத் தெய்வ எம்மகாநாதத்தில் எதற்குப் பேசுகா., பிஞ்சுநாசன்? ஸ்ரீமத நாமத பேசுதிருக்கவரம்! அகிலத, பொதக் கட்டினதில் எண்ணிக்கையை அந்தந்த கட்டி

காங்கிரஸ் மதிப்பிலும் ஸ்தூலத்தில் மதிப்பிட
டாலும், தாது பேருக்கு மேல் இராத! பூரி
சத்தியபூர்த்தி துதி வறையில் அக்கே சிந்து
இந்தக் காட்சியை மட்டும் பார்த்திருந்த
காலம், — இருபத்தியாறாம் மூப்பதியியாம்
இந்தக் காட்சியை பொதுக் கூட்டமளையில்
தாம் கருவிக் செய்ததையும் இந்த தாது பேரை
யும் அப்படிப் பார்த்துக் — காலகாலம்தாது
பித்திரியுபார் காப்பதில் கட்டுகலிக்கே.

அந்த துறையோட்கூடுபு கூட்டத்தில் பத்தி
விவகாரம் பெயர் ஊர்க்குடி பிரமுகர்
ஐந்தாறு பேர்தான் இருந்தார்கள். டாக்டர்
சப்பையன், ஸ்ரீ வேங்கடசாயி ராமநு,
ஸ்ரீ சர்க்காரச் செட்டியார், ஸ்ரீ ஜே. சி.
வண்ணசுரம், அண்ணசுரன். — இவ்விடம்,
இன்னும் ஒரு பிரமுகரும் இருந்தார். கை
சாஸ்பத் சமீபந் ஸ்ரீ பண்டா செட்டி
யு. சி. என். வையம் அங்கே பார்த்தேன்.
ஸ்ரீ சந்திரமூர்த்தி சென்னை மேலா விருத்த
போது அங்குக்கும் ஸ்ரீ பண்டா செட்டிக்கும்
அண்ணசுரன் ஒத்தக் கொண்கலில்லா எப்பது
அந்தக் காலத்தில் பரிகாச இராமையா
விருத்தது. ஆகலும், ஸ்ரீ பண்டா செட்டியார்
மாலி யெய்யருக்குத் தமது மரிசாசநாயைத்
தொரிவித்துக் கொள்ளும் கம்சாசநாயைக்கு
யந்திருந்தார். ஆகலும் ஸ்ரீ சந்திரமூர்த்தி
யின் பிரபல சீரேதிரர்கள் கண்டாரும் எங்கே?
மூலியையா, மயிலாப்பூர்ப் பெரிய மணலா
கக் குறையையாம் என் கண்ணில்லா? அன்
தன்ச் சோட்டிலிருந்து — மோட்டெல் சோட்டி
லிருந்து — ஊயிடின் சோட்டிலிருந்து —
சட்டகர்ட் சமீபந் சோட்டிலிருந்து — கச்சேரி
சோட்டிலிருந்து — ஊக்கு தெற்கு கிழக்கு
மேற்கு மட்ட வீதிசிலிலிருந்து — என் குறைய
வாயும் அங்கே கண்ணில்லா? இத்தனைக்கும்
அந்த ஸ்ரீயிதற்குக் கிழமை ஆயிற்றே?
சோட்டி, ஆயின் ஒன்றமே கிணையதே?

தீட்சிப சபா சபாபத் தீர்த்தனில் ஸ்ரீ ச. சாமசாமி குறவியலாரைத் தேர்ந்தெடுத்து வெற்றி பெற்ற போதும், சென்னை மெய் மதயிருத்த தேர்தெரெஞ்சுப்படி போதும் ஸ்ரீ சத்திப முத்திக்கு வந்த உபகாரங்கள் எனக்கு ஐயமும் திருக்கின்றன! எத்தனை ஊக்கங்கள்? எத்தனை உபகாரங்கள்? எல்லா உபகாரங்கள் கூட்டினால்? உபகாரப் பத்திரங்கள்? — பூமுகுகுருத்தான் தயவு

சங்கை உண்டா? "சத்தியஸூர்த்தி எங்கே?" என்று கேள்வி போட்டு. "புறாஸ்குள் பதைத்து ஓடக்கிழுச்சு!" என்று பதில் சொல்லி — விசடம் செய்யும்படியான வேல் வரம் இருந்தது. அதற்கும் இதற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்!

சரஸ் திணைக்கெதன்: ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தி யின் மனோநிலை அத்திய காலத்தில் ரோம்ப கூட மறையிருக்கவேண்டும். பரமம் பரமாவயம் ஜே கோஷமும் எவ்வளவு அந்தரங்கமான என்பதை அவர் உணர்ந்திருக்கவேண்டும். உணர்ந்து, அமைதியான ஆடம்பர மற்ற அத்தியக் கிரிஸாவோடு அவர் விரும்பியிருக்க வேண்டும். பகவான் அவருடைய சமூக மனோ சத்ததை இவ்விதம் கிறையெற்றி வைத்தார் போலும்!

ஸ்ரீ சத்திய ஸூர்த்தி அவ்விதம் விரும்பியிருந்தால் அதில் கம்பத் தகாதது ஒன்று மிகாது. ஏனெனில், அவருடைய இருபத் தைத்து வகுத்து அரசியல் வாழ்க்கையில் அமைதி என்பதே அனுபவமும் கிடைப்பாது. ஒரேபுறமும், மனமும், பேசு முறையும், வீத சர்க்குரியதான்.

போர் என்றால், கதையும் வரக்குப் போர் என்றால், ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தியின் உற் சாகத்ததைச் சொல்லி முடியாது. அதிகமாக யோசனை, உடச் செய்யாமல், போர்க்களத்தில் குதித்து விடுவார். குதித்துவிட்டால், அப் புறம் சண்டைப் பிரகண்டத்தான்.

ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தி மிக வர திகளுடன் போரிட்டிருக்கிறார். ஜெயில் சட்டியாருடன் பெரும் போர் நடத்தி யிருக்கிறார். அதிகார வர்க்கத்துடன் இடைவிடாத நகும் போர் புரிந்து வந்திருக்கிறார். காங்கிரஸிற்குள் சேரவே நமக்குச் கர்வென்று தேவநிய வேலைத் திட்டங்களுக்காகத் தீவிரமாகச் சண்டை போட்டிருக்கிறார். மகாத்மாவை மேலே போரிட்டிருக்கிறார்.

பிரம்மதேவன் பேருண்மை விஷயத்தில் ஒரு நடவடிக்கை அபிரித்ததில் ஒரு நடவடிக்கை தேவந்த எடுத்து ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தியின் காலில் எழுதி யிருக்க வேண்டும்! எதிராளி களைத் தாக்கும்போது அவருடைய வர விருத்த விஷயத் தேவந்த சொல்லும்படிச் சச்சரமென்று சொல்பார்.

"இதுவரையில் பரந்த துணை ஆரோகி நது படியும் வந்தது. "சத்தியஸூர்த்தியைப் பற்றி எவ்வளவு வேண்டுகோளும் எழுந்தன; இந்த இடத்தில் சொன்னால் வகையில் போட்டு விட்டுப் பரக்கியவை அடுத்த இடத்தில் சொல்வோம்" என்று. "சொல்ல வந்தவன்" என்றுதான்.

மேலே ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தி

சில சமயம் ஸ்ரீ வார்த்தையேயில் எதி ராளிகளை எட்டி உட்கார வைத்து விடுவார். மனப்படியும் அவர்கள் தலை கிடைப்ப முடியாத படி அடித்து விடுவார். இதற்கு ஒரு பிரசித்த மாண உதாரணம் உண்டு. 1920-ம் ஆண்டில் திருநெல்வேலியில் நடந்த தமிழ் மகாசன மகாசபையில் இது சேர்ந்ததென்று ஞாபகம்.

ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தி பிரபலமாக வந்த காலத்தில், தமிழ்நாட்டில் ஸ்ரீ வி. எஸ். சேனாவர சாண்டியாசின் பெயர் சொம்புகள் பிரபலமாக யிருந்தது.

சரஸ் கிரியார் அரவியில் மிகவாதி. அதை வறு, பிரிட்டிஷ் சர்க்காருடன் ஒத்துழைத்து மனுச் செய்த அவர்களுடைய தலையைக் கொண்டு இத்தியா முக்தேஷ வேண்டு மென்று தமிழ் உட்பத்ததைச் சேர்ந்தவர். ஆனால் அந்த வரத்தில் மீதவாதிகளின் செயல்க்கு தேசத்தினர் சங்கொலிலும் இன்னும் குறைந்தவலிடவில்லை.

"ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தி பேசக் கேட்ட வேண்டு மென்றால், சேனாவர சாண்டியாசிடம் கேட்க வேண்டும். அவர் மாதிரி சத்தமாவையும் மதார மகாவம் இவ்விதம் பேசக் கூடியவர்க்க இவ்வி லாக்கிலேயே இரண்டொருவர்தான் உள்ளது" என்று அந்த காலத்தில் சொல்வார்கள்.

அதோடு, கோவலே சென்னாக்கு வந்து செனாவர சாண்டியாசை அரவியில் தென்னாடுக்கு அனுமத்ததும், சாண்டியாசர் தியான வாழ்ச்சி

கனகபுர மேற்கொண்டு கோலேயின் 'இந்திய ஸ்ரீமாதர் சங்க'த்தில் சேர்ந்ததும், கோலேயின் குப் பிரதகு சாந்திரியார் மேற்படி சங்கத்தின் தலைவரானதும் அப்போது பதிய சம்பவம் எனப் பிஞ்சுந்த.

அப்படிப்பட்ட கிணைமையின் சாந்திரியாரைத் தாக்கி அவருடைய செல்வர்களைக் குறைக்க வேண்டிய அவசியம் ஸ்ரீ சந்திரியருக்கு ஏற்பட்டது.

ஒரே ஒரு வார்த்தையில் இத்தக ளாரிபத்தை அவர் செய்து விட்டார்!

அப்படிபொத்தும் கோம்பத் கடுமையான வார்த்தையிலும் — அவைச்சாஸனமான கதை மொழி இவ்வாறு — கனக அழகான சம்பவத்தை வார்த்தைதான்!

அவருடைய தனித்த கம்பீரமான குரலில் — திர்க்கமரன் உச்சரிப்பில் — "ஸ்ரீமாதர் கிணை! சாந்திரே..." என்ற சொல்லி ஒருவனும் கிறத்தினார். பிரதகு இவ் னும் திர்க்கமரன் "...கொழுப்பாவா!" என்றார். உடனே அத்தப் பெரிய சபையின் பருவ கைப்படும் சிரிப்பும் கரகோஷமும் வந்து போயின. அந்தச் சிரிப்பானது, ஸ்ரீ கிணை சாந்திரியின் அசியல் சொன்னையைப் பார்த்துத் தோமே சிரித்தது போலிருந்தது.

பிரதகு, சேனியா சாந்திரியின் பெயரைப் படித்த போதெல்லாம் — செட்ட போதெல்லாம் — "மகாஸூபாயன்" என்ற ஜனங்கள் உடல் சேர்ந்தது சொண்டாக்கம். சாந்திரியார் எங்கேயாவது போவதா கிஞ்சுதான், பைக்கைக் கேட்ட வகுநெயர்க்கை "சேனியா சாந்திரி — மகாஸூபாயன்" என்ற வாய் குள் குணமுணுத்தவண்ண கிஞ்சுதான். ஸ்ரீ சேனியா சாந்திரியார் அதற்குப் பிரதகு எத்தனையோ துறைகளில் பிடிப்புக் கொண்டு அடைத்து பொது மக்களின் அபிமானத்தை யும் மரியாதையையும் பெற்றிருக்கிறார். ஆனால், அவருடைய அசியல் வாழ்க்கை மட்டும் அந்த மகாஸூபாயன்" மட்டும் கிடைத்ததோடு முடிந்த விட்டதென்றே ஒருத வேண்டும்.

தேற்ற கடந்த பொல் எனக்கு ஸாபகம் இருக்கிறது. திருச்சி டாக் ஹாலுக்கு எதிரில் பிரம்மாண்டமாக கட்டம் உடி பிஞ்சுந்த. (அப்போதெல்லாம் இரண்டாயிரம் பேர் கூடினாலே கட்டம் 'பிரம்மாண்ட'தான்!) பெரும்பாளும் மாணுக் கன். அப்போதுதான் ஸ்ரீ சந்திரியருக்குத் திணைத்தக்குச் சொல்லித் தராய்ப் போய் விட்டது திரும்பி வந்திருக்கிறது. எனவே, அவருடைய தோற்றத்திலும் பேச்சிலும் ஒரு பெரும்தம் காணப்படுகிறது. இக்கிணைத் தாம் செய்த பிரம்மாண்டப் பற்றியும் தம்மைக் கேட்கக் கூடிய கட்டக்கிணைப் பற்றியும் கிணைத்து வருகிறார். கனகம் கல்லாகும் காரியம் யான பஞ்சதங்கடடர் தெரியாத கிணைத் அண்ணாத்த கேட்டுக் கொள்கிறார் கிணை. அப்போதெல்லாம் பிரம்மாண்டப் பந்தவதற்குக் கரகோஷம் செல்வக் கட மகாஸூபாயனுக்குத் தெரியாத.

ஸ்ரீ சந்திரியருக்குத் சொல்கிறார்: — "அங்காத்திலே ஒரு பொதுக் கட்டத் திலே பேசினேன். இங்கே உடி பிஞ்சுக்கும் கட்டத்தை விடப் பெரிய கட்டம். இந்தியாவின் சந்திரன் கோரிக்கையை ஆணித தாமத என் கடுத்துச் சொல்லி வந்தேன். அப்போது கட்டத்தில் ஒரு ஸ்ரீமாதியிருந்து ஒரு ஆங்கிலேயன் 'இந்தியாவில் எழைக் கைவாக்கம் உட்பதிலாவா?' என்ற கேட்டான். உடனே, என், 'ஹய! இந்தியாவின் எழைக் கைவாக்கம் உட்பதாவே கையத்தைச் சொல்வோம். ஆனால், ஸ்ரீமாதர் குங்கிலிஷ் காரிய உலகத்தின் கிணையல் போல்கல் காரியம் எப்போது தோலித்தா?' என்ற கேட்டேன்..."

ஸ்ரீ சந்திரியருக்குத் இவ்விதம் சொன்னதும் கனகம் கந்திரியைக் கிணை கையைத் தட்டி ஆப்பிரித்தோம். பிரம்மாண்ட கை கிணைக் கனக இருந்தவிடத்து தோலித்த போகிறார்: "என் சொன்ன பதிலைக் கேட்டு கிணைக் கை தட்டிக்கண். சொம்ப சந்திரியும்.

விரைவில் வருகிறது!

ஹரிச்சந்திரா

(கன்னடம்)

கற்பனைய கலாநிதி, க.ச.ராமன் அய்யங்கார்.
காலேந்திர சாஸ்திரி, கிதாய் சாஸ்திரி தான்...
வசந்தியம் பாய்... M.க.ம.ரீதா...

STUDIO PRAGATI
FAMOUS TALKIE
RELEASE

ஆனால் உங்களுக்கு ஒன்று சொல்கிறேன். அவ்வாறு என் அந்த ஆங்கிலேயனுக்குப் பதில் கொண்கப்போது அந்தக் கூட்டத்திலே இருந்தவர்கள் உங்களைக் காட்டிலும் தூது மட்டுக்கு உற்சாகத்தடன் கையையத் தட்டி ஆர்த்து!" என்று.

எவ்வளவு மறுபடியும் கூட தட்டினோம். ஆனால், "இதிலேகூட இங்கிலிஷ்காரர் களுக்கு எம் குறைந்தவிட்டோமே?" என்ற வெட்கத்தினால் முன்னால் காட்டினால் கவசம் குறைந்ததானிருந்தது.

மேலே சொன்னது ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தி இங்கிலிஷில் செய்த பிரச்சாரம். வெங்கைக் கூட்டம் வணிக மானுஷர் — வங்கில்கம் — மூதலியவர் அநிமையுள்ள கூட்டங்களில் ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தி இங்கிலிஷில் பேசுவார். மற்ற பம்பாய் சாதாரண எவ்வளவு அநிமையுள்ள கூட்டங்களில் தமிழிந்தான் பேசுவார். ஆங்கிலப் பேச்சுக்கூட தயிப்புப் பேச்சு கவரையத்திலே, சேர சேரத்திலே குறைந்திராது. இங்கிலிஷ் க்குறையப் பேசத் தெரிந்தவர்களுக்கும் மூதல் மூதலில் தமிழிலும் பேசத் தொடங்கிப் போது ஐயங்களின் சிந்தையை அவர்களால் ஸ்ரீ சத்திய ஸூர்த்தி என்னுதான் கிணைக்கிறேன்.

அந்த ஊரில் தமிழ்ச்சொட்கும் ஒரு அரசியல் பல்லவி அநிமைய அடிபட்டி வந்தது. ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தியின் ஸாரதியத்தான் அது. என்ன பேசு சேர்த்து அரசியலைப் பற்றிப்

பேசத் தொடங்கினால் அவர்களில் வராவது ஒருவர், திடீரென்று.

"அவன் தோல் வேளுப்பாள்!
என்தோல் கறுப்பாள்!"

என்று தீர்க்கமான குரலில் சொல்லுவார். மற்றவர்களின் முகத்தில் ஒரு உற்சாகம் காணப்படும். "அடடா! சத்தியஸூர்த்தியின் பேச்சே பேச்சு!" என்பார்கள்.

மேற்படி பல்லவியைச் சில காலம் ஸ்ரீ சத்திய ஸூர்த்தி தமது பிரசங்கங்களில் கையாண்டு செட்டும் ஐயங்களைப் கூபத்தியமாக அடித்துவந்தார். இந்த தோத்தில் இங்கிலிஷ்காரர்கள் அதுபயிக்கும் தனி கரிமைகளையும் சலுகைகளையும் ஒவ்வொன்றாக எடுத்துச் சொல்லி மேற்படி பல்லவியுடன் முடிப்பார். உதாரணம்:—

"ஒரு உத்தியோகத்தை ஆங்கிலேயன் பார்த்தால் அவனுக்கு தூண்டலிதம் ரூபாய் கம்பளம்; அதே உத்தியோகத்தை என் பார்த்தால் என்ரு எண்ணுது ரூபாய்தான் கம்பளம். இந்த வித்தியாகம் எதனால் தெரியுமே? அவன் தேன் வெளுப்பாள்! என் தேன் உதப்பாள்! ..."

இப்படியாக உதாரணங்கள் அருகிடுக கொண்டு போவார். பிரசங்கத்தில் ஐயங்களின் மனத்தை வளர்த்து அவர்களுடைய ஆயோத்தத்தை விடப்பயத்தது இம்மாதிரி அநேக உத்தியோக அவர் கவரையதண்டு.

(தொடருள்)

தமிழ் நாட்டின் பழைய பொம்மையாட்டக் கலைக்கு பல்லித சாஸ்திர சஞ்சலர் அனுபவச் புத்தகத்தின் கொடுக்க முகம் வந்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ சத்திய ஸூர்த்தி பொம்மையாட்டம் 14-4-43த் தேதி புது கருகியில் தயார்ப்படுத்து மேற்படி கையரில் தகைப்பெறும்.

பூந்தோட்டம்

ஆசிரியர்
ரவீந்திர நாத் டாகுர்
மொழிபெயர்ப்பு
த. நா. குமாரசாஸ்வாமி

இரண்டாம் அத்தியாயம்

“ரோஷனி!” என்ற உயிர்ப்பட்டான்
கேள்வா, ஆயா உங்களை வந்தான். அவன் ஒரு
வயதான; தனியாக உயரம் ஒருவரும் வந்த
மயிர். கைபாசும் அவரின் தடித்த பித்திரை
காப்பு. தவிர்வதற்குமேன் ஒரு முகக்கு.
தகைப்பற்றில்லாத உடலின் விலாவிதும்
கண்டித முகத்திலும் சிதைந்ததொரு கடின
பாடம். கேள்வா அவந்தான் வந்ததற்கும்.
அவளுக்கு இவ்வாறு அச்சை வேற பருக்கு.
இந்த கண்ணாற்றில்?

“மொழிதே, ஐயக்கொண்டு வாட்டமா?”
என்றான் அவன்.

“மெண்டாம், உட்கார்” என்றான் கேள்வா.
ஆயா தனரின் உட்கார்த்தன் முயல்வதை
அக்கி வைத்ததொன்றே.

கேள்வாவுக்கு ஆதரிசைகள் போலிவன்கு
மென்றிருந்தது. அதன்தான் ஆயாவைத்
தேடினான். ஆயாவுள் அவளுக்கு அந்தக்
மாரை மறுத்த.

“இந்தைக்கு அநிசைவெனவே வரத்
தவறு திரங்கும் பெரும் மெட்டை” என்ற
ஆரம்பித்தான் கேள்வா.

ஆயா பதிலே சொல்லவில்லை. ஆனால்
அவனது கெட்டுத்த முக பாவத்தில் ‘எந்தைத்
தந்தான் மெட்டவில்லை’ என்ற பதின் கருதி
வைத்திருந்தது.

அவர் “உரையுடன் தேட்டத்தைய்
பார்க்கப் போனார் போலிருக்கிறது!” என்
தான் சொல்லா.

இது சிவையாத தெரிந்த விஷயந்தான்;
ஆனால் இதே கெட்டுத்தான் ஒவ்வொரு காலும்,
ஒருதான் கையைய் சரிப்படுத்திச் சொல்லு.
கொண்ட முகத்துடன் ஆயா மெண்டம்
பாதித்தான். கேள்வா, மெனியப் பக்கமே
கிரகிப்பவாறு தனக்குந்தானே பேசிக்
கொண்டான்.

“என்னைவும் இப்படித்தான் அநிசைவின்
கருப்பவாசர்; என்னும் அவருடன் தேட்டத்
தந்த கண்ணிசைப் போலேன், இதே வேலை
யின் கொம்பு கான் கவத யும்மா.”

இவ்வாறு கொஞ்சன் பேசிக் கொண்ட
போது பிறர் காலும் அதில் சொத்தொன்றை
யென்குமென்ற அவன் கதிப்பாக்கவில்லை.
ஆனால் ஆயாவைக் கம்மா இருக்க முடிய
வில்லை. “அவரைக் கூடவே அழைத்துச்
கொண்டு போவதற்கு போனாக் தேட்டம்
சரித்த போலிருக்கிறேன், என்னவோ?”
என்றான்.

கேள்வா தனக்குந்தானே, “என் ஒரு
காலும் நீயு மார்த்தெட்டில் கிடியும் சொத்தின்
புத்தப்பாசை கினைக்குப் போடாமல் இருக்க
மாட்டேனே. அப்பெரிப்பட்ட போதும் இந்த
போல் விட்டது. வண்டி காலும் பெரும்
மெட்டெதே. இப்போது கியாபார்த்தை
பாசை கண்ணித்தக் கொண்டு இருக்கான்,
சொல்லு!” என்றான்.

தெரிந்திருக்கும் விஷயத்திற்கு வர்ப் பதின்
கொண்டுவரான்? ஆயா அவைய முடிச்
கொண்டிருந்தான்.

“அது எப்படியாவது போகட்டும், என்
இருந்தவனை தேட்டக்காரன் ‘டிம்மி’
கொடுத்தது கையாவது” என்றான் கேள்வா
ஆயாவைப் பார்த்து.

குழறிக்கொண்டே கழுத்தான் சொல்லி.
“அப்போது இவ்வாறாக, இப்போது என்
னாக் கெட்டுதேயே கிடுகிடுகென். வர்ப் மெட்
பது?” என்றான்.

“கிணாவா?”

“பொய்யா சொல்லுகிறேன். புது மார்ப்
கெட்டுக்கு முன்போல் புது விப்பாசுக்கு
எட்டே போகிறது” கண்காசர் தன மெனியே
கையைய் கெண்டுவதற்கு, தேட்டக்காரன்

பாடு கொண்டாட்டம். வரலினேயே பூதமும்
உத உட்கு கிற்றுகிறோர்கள்."

"இதை யாருமே கவனிப்பதில்லை?"

"யாருக்கும் அம்மா அவ்வளவு அக்கறை?"

"இப்படிச் சொல்லு போகிறது உன்
யஜமானிடம் தோன் சொல்லக்கூடாது,
என்ன?"

"என் யஜமன் சொல்வதற்கு? பிசுதும்
வந்தவன் என். மரியாதையோடு நான் அ
லிஸ் திரையெண்டாயா? நீ நான் சொல்லு
கிறதானே? உனக்குத் தானே என்னம்
சொல்றம்?"

"சரி, சரி, இருக்கட்டும், இந்த மாதிரி
உட்கு சொல்லுக்குக்கூடும்; மியாயதம்
குட்டிக்கவராலும் என்னம் தானையே
தெரிந்து போகிறது! இதை யென்னம்
சொல்ல ஒரு என் வரலன் போகிறது.
அன்னியின் துரையை விட மாற்றத்தின்
ஆகை உயர் வான தந்த. வரலன் குடிச்
சொல்லு இரு."

"சொல்லு! இன்னொரு விஷயமும்
சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த லலா இரு
கிறதே, அவன் மூல்போல் சரியாக வேலை
செய்யவில்லை" என்று சொல்லி.

ஹன, வேலையில் வட்டும் அசைந்த
தந்த மட்டுமே தோஷமில்லின் சரிக்கற
குக் கவனமடந்த. அவனிடத்தின் தோஷ
மைய வந்தப்பும் பரக்ககரமும் அதிக
விவரமும் வட்டி வந்ததே மூல்வரலன்
அவனை உதத்தியது போலும்!

"அவன் பேசில் குறை கூறுதே! கத்திக்கு
கிறதே புதிய யஜமானி, அவனைக் கண்டால்
அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லையே என்னவோ?
தலைமுறை தலைமுறையாக அவன் குடிப்பம்
தோட்ட வேலை பார்த்து வருகிறது. உன்
வரலன் படித்து இருந்தால் மட்டும் என்ன?
உட்கு இட்டுவிட்டால் அவன் அடக்கிச்
செய்து விடுவானா? புதித உட்கு திட்டம்
என் ஹனவருக்குச் சரிப்படவில்லை. என்
னிடம் உட்கு முறைபிட்டுச் சொன்னான். 'செதி
லேயே போட்டிச் சொன்னாதே. வரலன்
திறவரலன் உன் இஷ்டப்படியே வேலைசெய்'
என்று சொல்லி விட்டேன்."

"அந்த ஒரு என், யஜமானி, அவனை
வேலைசெய் விட்டு சீக்கிரம் போகாத் தெரி
யுமோ?"

"என், எத்தனை?"

"பே. பிடித்தல் சொல்லு உட்குச்சிக்கு
தானும். வெளியிலிருந்து எதோ வந்து

அவன் கண்ணாடிகளேயே செடியை பெல்
வரும் மேல்து கொண்டிருந்தான். அவன்
அதை அதுபுத்த தாத்தையே தூங்கி, யஜமானி
லேயே பார்த்துவிட்டு, 'என்டா! மாட்டை
ஒட்டாமல் குத்திச் சொல்லுக்குக்கிறாயே?'
என்று கேட்டதற்கு, அவன் பதில்கொண்ட,
'உன்னும் அதைத் தாத்தையுமே, வரலி?
மாடு என்ன தாத்திச்சொல்லு வருகிறதே...
எனக்கு யுட்கும் பயம் இரத்த? உயிர் போய்
விட்டால்?' என்றுகூட."

இந்த கவனத்தோடு போட்டதும் தோஷ
கொடுத்தான். "அவன் பேசுகிறதோலையே
அப்படி, அது எப்படி இருக்கத்தான்
அவனுக்கு தூங்குக தான் தூங்க கொடுத்த
வன் என்டான்" என்று.

"யஜமானி, உன்னுக்காவே அவனை
அந்த அதுமே விட்டான். உன்மே மாடு
தான் வட்டும்; என்டா மிருமேதான்
வட்டும்! இப்படியா பதில் சொல்லுகிறது?
கேள்விகளாக இருக்கும் அவனுக்கு வாய்
அதிகதான், அம்மா!"

"வரலன் குடி, தோஷனி! அவனுக்கு
என்ற வருத்தமோ, உன்கொண்ட தெரியும்?
அதனுக்கான் மாட்டை ஒட்டவில்லையாக்கும்.
அவனுக்கு என்ன கொடுப்போ உன்னுக்
குக்கோ? அதோ ஹன தலைமேல் தானியம்
போட்டிச் சொல்லு போகிறதே! அவனைக்
உயிடு தூக்கோ!"

ஆவ உயிப்பான். ஹனதான் உன்
எந்தான். தோஷ அவனை, "என்னடா,
உனக்கு இப்போது புறமா ஏதாவது வேலை
இட்டிருக்கிறோமோ?" என்று விசாரித்தான்.

"அதை என் கேட்கிறேன்? எனக்கு
அதுவாக ஒரு பக்கம், சிரிப்பு ஒரு பக்கம்
வருகிறதோ" என்று ஹனதான்.

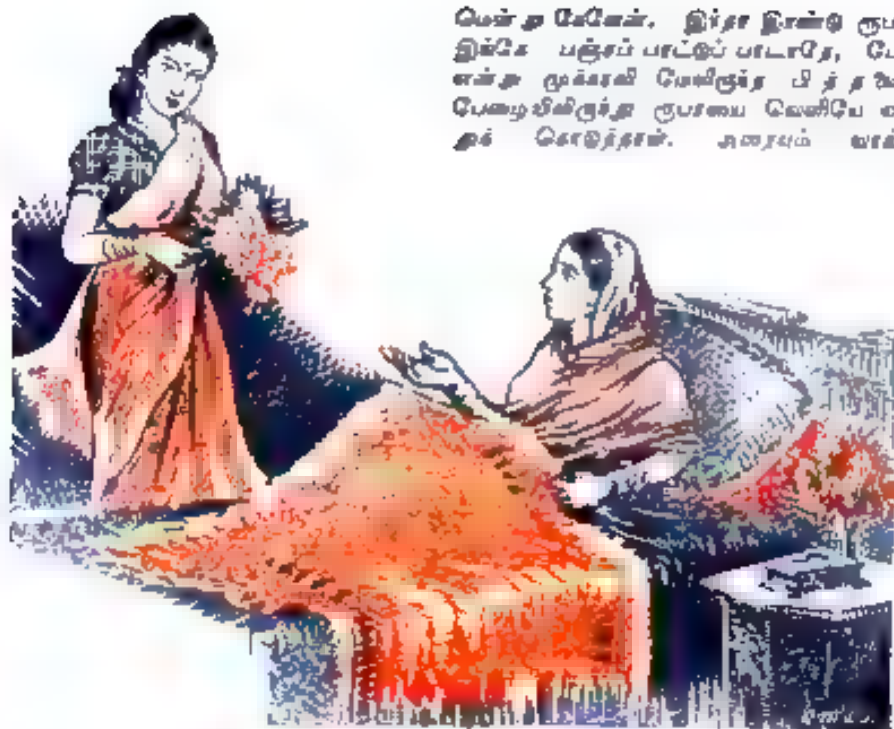
"என்ன க்கொதி, சொல்லு!"

"அதோ, எதிரே, மக்கிச் பாடியின்
பருவம் விட்டை தூக்கிறோம். அங்கிருந்து
செல்லம் துண்டுவைச் சொல்லு வந்த மாத்
தருயி. அதுக் வேண்டுமென்று வரலன்
அம்மா உத்தரவிட்டான். வெளியே வேலைசெய்
க்கிச் செல்லம் சொடியளுக்கு உதாக்குமே
என்று சொன்னான். என் வர்த்தமைய
அவ்வாறேயே போட்டிச் சொன்னவில்லை."

"ஹனிடம் சொன்னாயோ?"

"ஹனிடமும் சொன்னான். என்ன
அவன் அதுபு, 'சொல்லுகிறதைச் செட்
போன்' என்று. எனக்கு இந்த வேலை
வேண்டாம், அம்மணி!"

மெத்த மோகம். இந்த இரண்டு ரூபாய். இங்கே பஞ்சம் பாட்டுப் பாடாதே, பேர்" என்று மூக்கலி மெய்க்குத் பித்தனைப் பேசுவதிலிருந்து ரூபாயை வெளியே எடுத்துக் கொடுத்தான். அதையும் வாங்கி

"யாச் உங்களை இதைப்போக்காகக் கொண்டு வந்த கொஞ்சுமில்?"

"அப்படியா சங்கதி? கடைசியில் ரூபாயை அம்மா உங்களை எடுத்த நா எவ்வளவு, ஹாஜா!"

"அம்மா, கீங்கன் அடியங்கன், என் பட்டுக் கரங்கிறேன். இந்த யாதிரி வேலைபின் இறங்கினால் எங்கன் ஜாதியார் எங்கைப் பூரி என்ன கிறைப்பாச்சன்? இந்தக்க கதையை விட்டும் தங்கி விடுவார்களே! என் லி ஆகா என்ன?"

"சரிதான், பேட்டா. இன்னொருதரம் க்கன் வறுமையி இத்த யாதிரி வேலை பட்டாள் செய்வாதே. காதிரிமாரை, 'அம்மா சம்பல வேண்டாமென்ற கொஞ்சுமில்' க்கு கொண்டு."

ஹாஜா போகாமல் சித்த கொஞ்சுமில் க்கு "வண்டா, சித்த கொஞ்சுமில்செய்?" க்கு கொட்டான்.

"காசிலிருந்து காதிரிம் க்குமிருக்காமல் க்கு கிட்டியே க்கன் உழைக்காது ஒத்த சத்தப்போய்விட்டதாம்" என்று தன்மையக் காதிரித் தொண்டை சித்தும் ஹாஜா.

"மாரும் காதிரிம்! மறுப்பதும் காதிரிம். ரூபாய் தேவைகை பித்ததன் வேண்ட

கொண்டு அவன் பேசாமல் தயக்கத் தயக்கி சித்தும்.

"இன்னும் எங்கடா?"

"காட்டுக்காரிக்குக் க்குக்கொண்டப் புடை க்கையே சத்தமாக இன்ன, தாயே. கதாவது பதக க்கு கொம்பப் புண்ணியா க்குக் க்கும்" என்று வெற்றியைக் காதிரி படித்த தன் பல் காதிரிமையக் காதிரி இனித்தான்.

"கொஞ்சுமி! அதோ கொடியில் போட் க்குக்கிறேனே, அத்தப் புடைகையை இழுத்து அவைசிடம் கொடு" எத்தும் காதிரி.

கொஞ்சுமி தன்மைய க்குக்கொண்டை, "அதாவது கொஞ்சுமில் கொண்டு? அது உத்தமைய ட்க்காச் சோகையிற்றே!" எத்தும்.

"இருந்தால் என்ன? என் க்குக்கும் க்குத்தச் சோகையும் இந்த க்குக்கொண்டை க்குக்கொண்டை தான். இதை வேண்டாம் க்குக்கொண்டை க்குக்கொண்டை கொஞ்சுமில் கொண்டு?"

கொஞ்சுமி மூத்தகைச் காதிரிமைய, "கொண்டாம், கொண்டாம்; அத்தச் சோகைக் க்குக்கொண்டை 'கிள்' புடைகையைக் கொஞ்சு தான் கொண்டு. ஹாஜா! இத்தமாதிரி வேண் டாம், அம்மாவே கீ கொத்தாது படுத்தவதா

பிரதீதம், அப்பதம் என் னுயாமிடம்
சொல்லி உங்களைத் தாத்தென எழிவைப்
பார்ப்பேன். ஆயா!" என்று.

ஹஸ்தன் சீரணாவின் காலையில் விழுந்த,
அழுந்தி குளில், "என் காலம் முடிந்த
விட்டதம்மா" என்று.

"என்மட உனக்கு?"

"ஆயா! என் நெற்றம்மையாக சீரணத்
தக் கொண்டுள்ளது. என்ரு அம்மா
இல்லை. தாதிர்ஷ்டம் பிடித்த தீர்த ஹஸ்த
விடத்தில் ஆயாளுக்கு அன்பு உண்டென்று
இதுவரை என்மட வந்தேன். இந்த
பாரும்கள்.....கீழ்க் பெரிய மனம் பண்
னார் தருவதைக் கூட இவ்வக தடுத்தவிடு
கொண்டே! வரமேனும் பிசெய்கிற.....என்
தலை எழுந்த, அம்மா, என் தலை எழுந்த!
இவ்வாறு போனும் உங்களுடைய ஹஸ்தவை
வயிற்றெரிச்சல் கொட்டிக் கொண்டு தீப்படிப்
பிறர் காலில் துப்பித்தலிட்டு, கீழ்க்
படுக்கையாகக் கிடப்பீர்களா?"

"பயப்படாதே, உன் நெற்றம்மை உன்
பேரில் ஆசையாகத்தான் இருக்கிறது.
கீ வருவதற்குச் சந்தமுன்புதான் உன்னை
பிசெய் புடித்தான். கோஷணி, அந்தச்
சேனையை அவனிடம் போடு! தீவா
லிட்டால், அவன் இங்கேயே விழுந்து
கிடப்பான்."

விசயம் தோவந்த முடிந்ததன், ஆயா,
டக்காச் சேனையை அவன் கதிரே 22
எறிந்தான். அதைப் பெற்றுக் கொண்டு,
ஹஸ்த கொப்பென்று விழுந்த கடின்காரம்
செய்தான், பிறகு எழுந்த கீழ், "அம்மாணி,
தாவது ஒரு சமக்கத்திலே இதைக் கொடுங்
கன். என்னை அழுக்காய் இருக்குது" என்று
கொல்லி, சீரணாவின் சமக்கத்தைக் கூட
எறிப்பாராமல், கொடியிலிருந்து ஒரு தகா
வையை எடுத்துச் சேனையை அதின் கருட்டி
வைத்துக்கொண்டு கடைமையைக் கட்டினான்.

"ஆயா! பரபு வெளியே போய்விட்டா?
உனக்கு சிச்சயமாகத் தெரியுமா?" என்று
கோஷணியைக் கேட்டான் சீரண.

"கேட்கை பார்த்தேனம்மா; என்ன அவசர
மாகப் போனார் தெரியுமா? தொப்பியைக்
கூட மறந்துவிட்டார்."

"இருக்கட்டும், இது முதல் தடவை.
காலையில் எழுந்ததமே எனக்குப் புதுப்பானை
அனுப்பி விட்டிருந்தான் அங்கு மறு வேலை
பார்ப்பார்.....இன்று அது எனக்குக்கிடையே
காது. ஒவ்வொரு காலும் எனக்கு ஏமாற்றம்
தான்! கடைமியில் என் இடம் சூப்பியைப்

தோட்டக்காரன் தன்னை.

பயந்திரினை தான் — எகித்த கரம்பலாகத்
திருக்கும் கரிக்குவிப்பதான்?"

காரை அங்கே வருவதைப் பார்த்த ஆய
முடிந்ததக் கோணித் கொண்டு அப்பத
சென்றான்.

விசயா உன்னை தாடித்தான். அவை
காலில் 'ஆர்கிட்' (Orchid) புதுப்பதி-
கொடுத்திருந்தது. தாய் வெண்ணையாக
மகன். பறவையின் மட்டும் வேகான கனதா
கொடுக்க. இறகு விரித்த ஒருவகை கண்ணா
தில் பூச்சியைப் போலினை இருந்தது. கால
ஒவ்வொரு இருந்தான். கொஞ்சம் உயர்
தான். கல்லி மாற்றம், அவருடைய பெரி
கண்டன் முக்கியமாக என்னோகையு
கண்டது. பிரகாரமும் கருணையும் கலர்
பார்க்கை. தோட்டக்காரன் கதர் 'காரி' உரு
திருந்தான். அசட்டையாக காரி முடிந்
கந்தம். அதன் இரண்டொரு ஒற்றை கா
தில் படித்திருந்தது. அவர்களும் ஒன்று
இன்றி உடம்பிடுகை பொருந்தி வரு
இன்னமையை அவன் அங்குப்பமாக ஒற்றி
கொண்டிருந்தான்.

சீரண அவனை கேட்க கோச்செவ இல்ல
கானா, மெதவாசப் பூமலைப் படுக்கையி
முன்னால் வைத்தான்.

சீரண, தனக்குண்டான கரிச்சலை மறை
தக் கொன்னாமனே, "யார் உன்னை இதை
பெய்வார் கொண்டு வார் கொண்டுள்ளார்?"
என்றான். (தொடரு)

கம்பர் துரும் காட்சி

[டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார்]

42. எங்கே போகிற தேர்?

சேதைய அயோத்தியிலேயே இருக்கச் செய்து விட வேண்டும் என்று சாமன் எங்காவிலோ முயன்றான். சேதையிடம் அது பறிக்கவில்லை. அவனும் காட்டுக்குப் புறப்பட்டு விட்டான்.

அரண்மனை வாரியர் விட்டுத் தெருவுக்கு சாமன் வந்தான். அவ்வளவுதான். அங்கு நின்ற ஜனங்கள் குறுக்கும் நெடுக்குமாகத் தெருவில் விழந்தார்கள். அப்படியே டிடிக்கிறார்கள். அப்பாவி சாமன் என்ன செய்வான்? வெற்றிடப் பிருக்கிறதா என்று பார்த்துப் பார்த்துக் கால் எடுத்து வைத்து, மென்மையான நடந்து, அந்த ஜனங்களைக் கடக்கிறான். சேதையும் லக்ஷ்மணனையும் பின்னாலே வந்து சேர்ந்து கொண்டு இருக்கிறான்.

விதிலில் நடக்க வசதி இடைத்தவுடன் எப்படிப் போகிறார்கள் பார்க்கலாம்.

எப்போதும் பட்டாடை அணிந்த மணவியாசிய சேதையாயினியச் சுற்றிக் கொண்டு பின்னாலே வருகிறான். முன்னாலே கையில் வில் எந்திகொண்டு தம்பி லக்ஷ்மணன் போகிறான். உயிருக்கு யிரோக நம்முடைய சாமன் மத்தியில் நடந்து போகிறான். எப்படிப் பிருக்கிறது சாதுதி சாதுகான் சக்கரவர்த்தித் திருமகனது காரியம்!

சேத சுற்றித்

திருமகள் பின்சேல,

மூலி விலக்கை

இளையவன் முன்சேலை,

காரை ஒத்தவன்

பேரம்படி கண்டஅவ்

காரை உத்தது

உணர்த்தவும் ஒன்னுமே?

[சேத சுற்றி: மரவுரையச் சுற்றிக் கொண்டு: திருமகள் பின் சேல: எவ்வீ தெவியே என்று சொல்லும்படியான சேத பின்னே சேல: மூலிவிலக்கை இளையவன் முன் சேல: பனமரக் கட்டமைத்த வீரிக் கையில் எதிர்ப்பலையுள் கங்குமான் முன்னே செல்வ: காரை ஒத்தவன் பேரம்படி: தலமேக வர்ண னுள் சாமன் பேரம்படி: கண்ட அவ் காரை உத்தது உணர்த்தவும் ஒன்னுமே? பார்க்கும் படி அச் சுற்றிவரும் எதப்பட்ட அத்த காரைக்கு உண்டான துன்பத்தை எடுத்துச் சொன்னால் முடியுமே?]

ஜனங்கள் எவ்வளவோ அழுதார்கள்; அலறினார்கள். சிறிது சேரம் செல்லவே அவர்களுடைய மனப்பாங்கு வேறுப்ப போய் விட்டது. எப்படி என்று பாசப்போம்.

ஆரும் பின்னர்

அழு(து)அவ வித்தினர்;

சேரும் சித்தையர்

பாவரும் சூழ்த்தனர்;

வீரன் முன்வனம்

மேவுதும் வரம்'எனும்

பேர்என்(து) ஒன்றி

கைமிகப் பேரயிரார்.

[அவர்த்தினர்: தொத்த கொள்ளவில்லை; சேரும் சித்தையர் பாவரும் சூழ்த்தனர்: மனசு தன்னாகுமே காரியத்தார், அனாதம் என்னாரும் சூழ்த்த நித்திரைகள்: நின்று ஒரு உறுதிக்கு வருகிறார்கள்; எது: என்று. சேத சுற்றி: பேர் என்று] ஒன்றி: பெரும் உட்பத்திரிகுத்த எரும் பேரிய இரைசெய் "பேர்" என்று சொன்னது அந்தக் காலத்து வழக்கு: கைமிக: சேரம் அநிகமரக் கேட்ட.]

போகிற வழியில் தசரதனது அரண்மனை வாசல் இருந்தது. அங்கே

தாய்மார் வந்து மின்னர்கள். அவர்களை வணங்கினான் ராமன்.

நாகை வாயில் குறுகினன் சார்த்தும்.

கோதை வேலவன் தாயவரக் கும்பிடா.

'ஆதி மன்னரை ஆற்றுவின் தீர்'என்னும்:—

மாத தாகும் வீழ்த்து மயங்கினார்.

[நாகை வாயில் குறுகினன் சார்த்தும்: நாகை சக்கரவர்த்தியின் அரண்மனை வாரிசு நெருங்கிப் போனபோது: கோதை வேலவன்: வேந்தரிடையக் கொண்டிருந்த விழாக்களில் விந்துக்கு மாலை வீட்டி அங்குசரம் பண்ணு வார்கள். அத்தகைய விடில் சத்தி நிழலவன் ராமன்: தாயவரக் கும்பிடா: தாய்மார் அங்கு வந்து நிதக அவர்களைக் கும்பிட்டு என்ன சொன்னார்கள்: ஆதி மன்னரை ஆற்ற மின் தீர் என்னும்: தரிசுநாத தரிசுநாதவரக ஆண்டு வரும் சக்கரவர்த்தியை ஆறுதலைட வச்செய்யுங்கள் தங்கள் என்னும்.]

வீழ்த்து மயங்கிக் கிடந்தவர்கள் அப்படியே கிடக்கவா றாடியும்? தாமரை யும் சீதைவையும் புழங்குதார்கள். காவ லாப்பிப் போடுற ஸங்கமனைப் பார்த்து ஒரு குறையும் உணக்கு வராதப்பா என்று வாழ்த்தினார்கள். அவர்களுக்கு உலகத்த தெய்வங்களை எண்ணிப் பிரசர்தி திக்வினார்கள்.

சத்தி னுர்தம் மகளை மருகியை;

வாழ்த்தி னுர்துகை போகின்: வழுத்தினார்.

'காத்து நங்குயின் தெய்வதன் காள்'எனது:—

தாத்த பூம்ப அரந்தித குங்குலவர்.

[சத்தினார்: புகழ்த்தார்கள். வழுத்தினார்: பிரசுத்தினை சொந்தர்கள்: எழு: என்னும்.]

மிகுந்த சிரமத்தின்மேல் தாய்மாரை விட்டுக் கடந்து போனான் ராமன்.

அடுத்தாற்போல் நிற்பது யார்? வாய் பேச றாடியாத நிலையில் கிற்கினார் வசிஷ்டர். அவரை அப்படியே கை

கப்பித் தொழுது விட்டுத் திரிங் ஏறிக் கொன்ருவர்.

அன்ன தாயர் அசிறிப்பி பிரித்தபின்,

முன்னர் நின்ற முனிவனைக் கைதொழாத்:—

தன்ன(து) ஆருவித் தம்பியும் தாமரைப்

பொன்னும் தானும், ஓர் தேர்நிலைப் போயினான்.

[தாமரைப் பொன்னும்: தாமரை மணி கிருக்கும் எக்பிரியோடு: சீதை தேரிலிருப்பது அங்கவது அழகிய காட்சி!]

உடன் வரும் வடிமனைவையும் சீதை வையும் பற்றி யோகிக்குவர் தாமன். மனம் சரியான நிலைமையில் இல்லை. சொம்பவும் மயங்குகிறது. பிறகு தெளி விறது. தெளியும்போது தானும் தேரி விருப்பதாக உணருகிறான். இந்ந க. ணர்ச்சியைக் குறித்து கிறிதெது 'தானும்' என்ற வார்த்தை.

பழக்கம் காரணம்!

உபசத்திபாவர்:—சரீரம், உணக்கு மாத்திரம் எப்படியுடா 'கட்டிடம்' சரியாய் வருகிறது? சரூ:—உங்களுக்குப் பரிணாய் பேப்பர் திருத்தித் திருத்திப் பழக்கம், னை!

அவை எதை நோக்குகின்றன ?

போலில் + 6
பாட்டுள்ள
கண்ணு

விட்டுக்கொண்டிருக்கிற நல்லகம்
இந்தியாவின் தற்போதைய கண்
காணித்த வகுப்பிற்கு — என்ன
முக்கியத்துவம் உள்ள நேரம் படம்,
பேசும் மந்திரம், ஆரம்பம், 12, 13ம்
யுகங்களும் அவை உள்ளது காணித்த
வகுப்பிற்கு. அமைதியான ரஸின்
கொஞ்சமும் கிரகம் அறிவாத துவை

இப்போது ஆசிரியப்பதிகம் இல்லாத நிலையை காணித்த
வகுப்பிற்கு. இவை ஒவ்வொரு விவரத்திலும் முடியாமலே
போய்விடுமா? சில கண் காணிப்புகளும் தங்களுக்கு உள்ள பதம்
கடமைகள் அறிவர் — மேற்படி கண்ணைப் பாதுகாக்க கப்போதும்
தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆனால் கண் காணிக்கும் சிவந்தவர அவர்
யமோ அவர்வரை முறையில் சிவந்தவர எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்!

இந்தியாவின் முதல் பிரதமரானது 10 வருட காலமாக
அரசாங்கம் கண்ணைப் போட்டு காணித்த இந்தியாவின்
கண்ணை காணிப்பதும் கண்ணை காணிப்பதும் கண்ணைப் போட்டு
கண்ணை காணிப்பதும் கண்ணை காணிப்பதும் கண்ணைப் போட்டு
கண்ணை காணிப்பதும் கண்ணை காணிப்பதும் கண்ணைப் போட்டு

இந்தியாவின் கண் காணிப்பதும், கண்ணைப்
காணிப்பதும் கண்ணைப் காணிப்பதும் கண்ணைப் போட்டு

LAWRENCE MAYO LTD.

சென்ட்ரல் கவுன்ஸ் 11, கவித்துவன் பிச்சை வீடு, கைத்தா
பிரதமரானது

மெய்க்குடி, கம்பகம், மெய்க்குடி, கம்பகம்,
கம்பகம், கம்பகம், கம்பகம், கம்பகம், கம்பகம், கம்பகம்,

உடைந்த உளையல்

தங்கமணி அத்தியாயம்

சுமையல்காரனை அந்த மாத்தெருடன் வின்றுவிடும்படி உறிவிட்டதாகச் சசிரா சோனாவைத் கேட்டபோது தங்கமணிக்கும் ஆச்சரியம் உண்டாயிற்று.

தங்கமணி அப்பொழுதுதான் ஆயிரம் விருந்து வந்திருந்தான். உடையைய மாற்றிக் கொண்டு சசிராவைப் பார்த்து, 'இன்றைக்கு வெயில் தாங்க ருடி, வே வே இல்லை, அப்பா! இந்த வருஷம் கொடை ரொம்ப பிரச்சனாய் இருக்கும் பிரயிருக்கிறது, காக்கை வரட்டுமேது, கொஞ்சம் மோர் இருந்தால் கொடு' என்று.

சசிரா ஒரு வெள்ளி டம்ளரில் நொரைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தேட்டு, "அப்பாவீட்டிலிருந்து இன்றைக்கும் காபதம் வந்தது. நான் சசிராவை இந்த மாசத்தோடு விட்டுப் போகும்படி சொல்லிவிட்டேன்" என்று.

தங்கமணி ஆச்சரியத்துடன், சசிராவை வின்றுபோகச் சொல்லி விட்டாண்டா? ஏன், சசிராவுக்கு என்ன?" என்று கேட்டான்.

"அப்பா ஊரிலிருந்து சுமையலுக்கு பெண்ணை அழைத்து வருகிறேன் என்று எழுதி யிருக்கிறார். பொம்மை ருட்டிகள் வாரும் அகப்படவில்லை என்றுதான் சசிராவை வைத்துக் காண்டோம்? பொம்மை ருட்டி அகப்படுகிறபோது அவன் என்னத்துக்கு?"

"அது சரிதான். சுமையல்காரியை வீடுக்குப் பிடித்தார் உங்க அப்பா?"

"அவன் சுமையல்காரி இல்லைமாம்; சாவம். வாரோ ஏழைப் பெண்ணும், அப்பா கைதவாக எழுதி யிருக்கிறார் ஸாலைப் பற்றி. ரொம்ப சின்னப் பெண்ணும். அவன் அழைக்கப்பட்டு ரயிலே விட்டவுளில் புகிவிட சிசாரக்கா யிருக்கானும். ஒரு நான் ராத்திரி புகிவிட வேலில் இருந்து ஏறியே யிருந்த வீட்டுக்குப் போவதற்காக வயலைத் தாண்டு மிடுபோது கூடல் வண்டியிலே மாட்டிக் காண்டு செத்துப் போய்விட்டானும். சாவம், இந்தப் பெண்ணுக்கு வேறே

காதி கிடையாதாம். ரொம்ப நல்ல பெண் என்று அப்பா எழுதி யிருக்கிறார்."

தங்கமணி அவன் கொடுத்த காபதத்தைப் படித்துவிட்டு, "உனக்குச் சுமையல்காரி வரப் போகிறதாகச் சொன்னால்? உன் அப்பா உனக்கு ஒரு தங்கையை அழைத்து வருகிறதாக அல்லவா எழுதி யிருக்கிறார்?" என்று சிரித்துக்கொண்டே கேட்டான்.

"ஆமாம். பாவம், அப்பாவுக்கு ரொம்ப இருக்கம் ஐஸ்தி. அந்தப் பெண்ணின் கட்டைத்தைப் பார்த்து அவர் மனம் கேட்கவில்லை. நீங்களே சொல்லுங்கள், அம்மாவும் அப்பாவும் இல்லாமல், நிடென்று புருஷனும் போய்விட்டால் ஒரு சின்னப் பெண்ணை பண்ணுவான் பாவம்! நீங்கள் சரவே கண்ணா சிவா யிருக்கிறது இல்லைமா?"

தங்கமணி "உம்—" என்று சொல்லி விட்டுத் தலையைச் சொறித்து கொண்டான். "உங்கப்பாவைச் சொல்லு! ஊரை உட்கட்டை யெல்லாம் யிலே கொடுத்த வாய்க்கொண்டவரே அவர்! இப்போ உனக்கு ஒரு தங்கை தேடிப் பிடித்திருக்கிறோாக்கும்?"

"ஏன்? எனக்குக் கூடமாட ஒத்தாசை செய்து கொண்டு தங்கையைப் போல் தான் இருக்கட்டுமே. கேட்டுறவர்க ணிடமும் என் தங்கை என்று சொல்லிக் கொண்டான் போகிறது. அவன் பெயர் கூட நன் றுப் பத்தான் இருக்கிறது. மதுரமாம்!"

"மதுரமா?" என்று தங்கமணி, "பேர் மதுரமாய்த்தான் இருக்கிறது. உருவத்தில் குரப்பனையைப் இல் லாமல் இருக்கவேண்டும்!" யிறகு சாமாவை விளாத்துக்கொண்டு அவன், "சாமாவிடம் என்ன சொன்னாய்? பாவம் உடனே வேறே எங்கே வாவது வேலை கிடைக்கவேண்டுமே அவனுக்கு?" என்று.

சசிரா, "அதுக்கென்ன; சுமையல் எழுதுகா வேலை அகப்படாமல்

போகிறது? சமைப்பவர்கள் வேண்டி வந்ததன் தான் சமைப்பவர்கள் கிடைக்காமல் திண்டாடுகிறார்கள். அப்போது பா! சமைப்பவர்களுக்கு இருக்கிற கிராக்கி வேறு யாருக்கு இருக்கிறது? அம்புதுவாத்துக்கு ஒரு கிழவன் வந்தானே, அவன் என்ன பண்ணினான் தெரியுமா? அவர் ஆத்தியை எல்லாரும் மீ தான் சாப்பிடுவார். 'எனக்கு உபயோகமாக, சாப்பிடுதான் நான் சாப்பிடுவேன்' என்று சொன்னானும். 'உனக்கு உபயோகமாகவிட்டால் தோஷப்பட்டியே போய்க் காப்பி சாப்பிடு. காசு தருகிறேன்' என்று அம்புது சொன்னான். 'தோஷப்பட்டி காப்பி கன்னியிலும், நானே தான் போட்டுக்களும்' என்றானும் அவன். அம்புது மூடியா தென்றதும் மெல் துண்டை உதறிப் போட்டுக்கொண்டு விடு விடென்று போய் விட்டானும்" என்றான்.

அப்பொழுது பட்டு அங்கே வந்தான். கசியாவின் பேச்சைப் பாடி கேட்டுக்கொண்டே வந்தாநாதலால், "ஏன் சித்தி, சமைப்பவரின் திட்டம் யாழை; ஏன்?" என்று கேட்டான்.

"ஆளாம், அவளுக்குப் பதில் ஒரு சமைப்பவரின் கைத்துக் கொண்ப் போகிறேன்."

"இங்கு பட்டு, கசியா போய் கொல்வீரன், சமைப்பவரின் வாரும் வரப் போகிறதில்லை. கசியாவுக்கு ஒத்த கைக்கு அவன் தங்கை ஊரிலிருந்து வருகிறான்" என்றான் தங்கமணி.

ஊரிலிருந்து வருகிறவரின் கைதையக் கேட்டதும் பட்டிலும் இரக்கப் பட்டான். "எங்கள் பன்னிக்கூடத்திலேயும் இப்படித்தான் ஒரு மச்சர் இருக்கான், அவனுக்கும் கல்யாணம் ஆகி ஆறு மாரத்துக்கெல்லாம் ஆம் படைவான் செத்துப் போய் விட்டானும். ஆனால் அவளுக்கு அப்பாவும் அம்மாவும் இருக்கா. அவர் அப்புவும் அவரைப் படிக்க வைத்தானாம். இப்பொழுது அவளுக்கு 30 ரூபாய் சம்பளம்" என்றான்.

"பாவம், சித்திரைப் பாடுதான் எப்பொழுதும் திண்டாட்டம், எப்பொழுதும் அவர்கள் யாராவதாவது அண்டித்தானே பிழைக்க வேண்டி இருக்கிறது? கல்யாணம் ஆகிற கதாரயின் தாலார் தகப்பனர்; அப்புவும் புருஷன்; புருஷன் இழந்தால் பிள்ளை குட்டிகள். ஆதரிக்க இவர்கள் யாரும் இன்னாவிட்டால் அவர்கள் கதி கிளக்கிறதானே?" என்றான் கசியா.

பட்டு கேட்டான்: "ஏன் சித்திரைப் பாடுவீர்கள் கசியா? தெத்தி பெண்கள் எல்லாம் உத்தியோகம் பார்க்குகிறார்களே? ஏன் மச்சர் சொன்னது—ஆம்படைவான் செத்துப் போனாலும் வேண்டாம் என்ற தள்ளி விட்டாலும் அவர்களுக்கு அக்கரை இல்லையா, அவர்களை வேலை செய்து சம்பாதித்த கொள்வார்களாம்."

"ஏன்டி பட்டு! உபயோகம் பண்ணி விட்டு என்ன உத்தியோகம் பண்ணப் போகிறாய்? வக்கிரை போகிறாய், டாக்டராகப் போகிறாய்?" என்ற கேட்டான் கசியா.

"அதெல்லாம் இஷ்டமில்லை, சித்திரை கான் கான் வேலைதான் செய்யப் போகிறேன். ஆப்பத்திரியியே நர்ஸ்களை பார்க்கிற போதெல்லாம் நானும் நர்ஸ்களும் என்று எனக்கு ஆசை இருக்கிறது. வேண்டி வேளையென் உருத்திக்கொண்டு அவர்கள் இப்பவும் அப்படியும் போகிறதைப் பார்த்தால் உடம்பு சொந்த மாடுவிடு, இல்லையா?"

தங்கமணியும் கசியாவும் சிரித்தார்கள்.

"அப்படி யென்றால் நீ உயரணமே ன்ணிக்க மாட்டாயா என்ன? கள்ளா ? போனால் நான் முழுதும் ஆஸ்பத் ரியேயே இருக்கவேண்டாமே. உன் ப்பாபும் அமமாவும் விடுவார்களா ? அம்மா என்ன சொல்கிறாள்?"

"அம்மா சமாசாரம்தான் உனக்குத் தரியுமே தெளி" என்றான் பட்டு.

"ஏன்? அதென்ன அம்மா சமா சாரம்?" என்று தங்கமணி கேட்டாள்.

"என்னைப் பள்ளிக்கூடம் அனுப்பவே ம்மாவுக்கு இஷ்டமில்லை. கலவாணம் ன்ணி விடனுமாம். அப்பாவுக்குப் பக்க வைக்க இஷ்ட மிருந்தாலும் வலைக்கு அனுப்ப இஷ்டமில்லை. பரம்மனாட்டிகள் படித்தால் வேலைக் ு போகணும் என்று சாஸ்திரமா ரிதா? கசிலா கூடத்தான் படித்திருக் றான். அவன் உத்தியோகம் பண்ணு றனா என்ன?" என்று அப்பா கேட் றார்" என்றான் பட்டு.

மீனா வழு அடித்தது. "இருட்டிப் பாவிட்டது; நான் போயிட்டு வரேன் தி" என்று பட்டு கெம்பினை. மயினைவன், "பார்த்தாயா? வந்த

காரிவத்தை வறத்தே போய்விட்டேன்! காண்கு வருஷம் பிறப்பாம். உங்கள் இரண்டு பெரையும் காண்கு ஆத்துக்கு வரச் சொல்லு. இங்கே தனியாய் நின் தும் பண்ண வேண்டாமாம்" என்று கூறி விட்டுச் சொன்னாள்.

"பட்டு சொம்ப சமத்து. அவளுக்குத் தகுந்த ஆம்பலையானால் வர வேண்டும். எவன் கொடுத்த தைத்திருக்கிறானோ!" என்று கசிலா தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டாள்.

இந்தாம் அத்தியாயம்

நாராயணப்பர் வீட்டில் வருஷா வருஷம் பிறப்பை விழாசா யாகக் கொண்டாடுவார்கள். சாத்தி ககரிதான் விடுகனில் அவர்கள் வீட்டில் மட்டும்தான் வருஷம் பிறப்புக் கேன்று னாராக் கூட்டுகிற வழக்கம்.

மத்தியானம் இரண்டு மணிக்கு, கெணமபாச வெயிலில், மேல் துண் டைத் தலைபில் போட்டுக்கொண்டு எல்லாருக்கும் முன்னால் வழக்கம்போல் கணபதி சாஸ்திரிகன் வந்து சேர்த்தார். நான் மெனமகளுக்கு. இரண்டாசா காமம் தூத்தியிருந்த சொமத்தியிருந்து தான் அந்த வருக்கு சாஸ்திரிகள் வந்தாவேண்டும். இந்த தூரம் கணபதி சாஸ்திரிகளுக்கு ஒரு பொருட்டில்ல. இரண்டாசு தகயினை கெட்டக்திற தென்றால் இருபது காமலாஜலும் அவர் டடப்பதற்குத் தயார். மண்ணை லொடிக் கிற வெயிலா யிருத்தாலும் சரி, கொட்டுகிற மறையும் புயல் காத்துமா யிருத்தாலும் சரி, வேஷ்டியை வளிக்து கட்டிக்கொண்டு, மனை போன்ற தம் சரித்தலத் தூக்கிக்கொண்டு அவர் லொங்கு லொங்கு என்று ஓடும் காட்சி வைக் கண்டு அனுபவித்திருந்த சாத்தி கன் வாடுகள் அவருக்கு 'போட் மெயில் சாஸ்திரி' என்று பெயர் கொடுத்திருக் தார்கள்.

சாஸ்திரிகள் வந்ததும் உள் ளை சேன்று நாராயணப்பரை விசாரித்து விட்டு, ராஜம்மாஸிடம் சேன்று அவளுக்கு அடிக்கடி வரும் மயக்கம், மாசுவை எல்லாம் எப்படி இருக்கிறது என்று கேட்டபின், மேல் வேஷ்டியினால் உடமதப விடுக்கொண்டே வரசை திண்ணையில் வந்தது. "அப்பாடா! என்ன வெயில், என்ன வெயில்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு உட்கார்ந் தார். பிறகு மணி ஒவ்வொரு விடாய்ச் சேன்று, "பூதா டடக்கப் போகிறது. சாஸ்திரிகள் வந்துவிட்டார்; வாங்கோ"

என்று அழைக்கலே, ஒவ்வொருவராய்
காராவணப்பர் அகத்துக்கு வந்தார்கள்.
முதலில், திண்ணையில் சாஸ்திரிகளைச்
சுற்றி ஒரு 'கமிட்டி' கூடிற்று.

வந்ததும் வராததுமாய்ப் பஞ்சாங்கச
மயவர், "எந்தக் கடைசியில் வரப்பெ
யேன் சாஸ்திரிகளே?" என்று கேட்டுக்
கொண்டே சாஸ்திரிகளின் இடுப்பைப்
பார்த்தபடி, தம் இடது கையை நீட்டி
னார், சாஸ்திரிகள் கொடுத்த பொடி
டப்பியைத் திறந்து பொடி எடுத்துக்
கொண்டு, "ஆமாம் சாஸ்திரிகளே,
கங்காதிகவரன் கோலில் உத்தவயம்.
இன்றைக்கு எத்தனை நாள்?" என்று
கேட்டார்.

"இன்றைக்குத் தான் பத்தாம் நாள்;
கைவாசமினி புரவதம்" என்றார்
சாஸ்திரிகள்.

"கைவாசமினி பரவதமா? அதென்ன
சாஸ்திரிகளே, மீறி வேறே பரவதம்
வேறையா?" என்றார், ஐம்பலவர்
போல் உட்கார்ந்திருந்த கோதண்டராம
அப்பர்.

சுல்லாரும் சிரித்தார்கள். "வேத
பாராயணம் கொஞ்சி, உண்டோ
இல்லையோ? பரவாயில்லை; வரும்படி
உண்டு உமக்கு" என்றார் ஒருவர்.

"உம்; நான் அதுக்கெல்லாம்
போவதில்லை, முதல் இரண்டு நாள்
போனேன், அப்புறம் அங்கே போகி
றதைவிட வர்க்கைப் பிடுங்கிண்டு
சாகலாம் என்று தோன்றிற்று; அத
னாலே நின்றுட்டேன்" என்றுச்
சாஸ்திரிகள்.

"அதென்ன சாஸ்திரிகளே?"

"ஹும், வேத பாராயணம்! இந்தக்
காலத்திலேயாவது வேத பாராயணமா
வது! பயமா, பத்தியா, காவதிகமா
என்ன இருக்கும்போதே? வேத பாராய
ணை யா? மதிக்கிறான்? எம்ப பட்ட
ஞ்சு வதட்டுத்தவரின் மாதிரி எத்திண்டு
போகவேண்டியது; எங்களுக்கு கிடைக்
கிற தெல்லாம் கேசிரான்."

சாஸ்திரிகள் தலையைக் குனித்து
கொண்டு முதலில் மேல் விசிறிக்
கொண்டார்.

"உம்ம பிள்ளைவாண்டான் என்ன
பண்ணுச் சாஸ்திரிகளே? படிக்க
வச்சிண்டு இருக்கிறேன், என்ன படிக்க
கிறான்?" என்று கேட்டார் ஐம்பலவர்.

"அவன் படிச்ச நாசமாப் போனான்!
படிப்பெல்லாம் மூட்டை கட்டி, வக்க
இரண்டு வருஷம் ஆறதே. நாசாவது
பாரத்திலே மூணு வருஷம் இருந்தான்.
மூணாவது நடவையும் பரிக்ஷையில்
கொட அடிச்சான். என்னடான்று

கேட்டான், 'இங்கிலீஷ் வாத்தியா
பெப்பர்' இருத்தி 12 மார்ச் போட்டார்.
அப்புறம் மார்ச்சிலிண்டை ஹெட்மாஸ்டர்
கிட்டே கொடுக்கறபோது தவறுதலாய்
42 க்குப் பதில் 24 என்று போட்டுட்
டார். அதனுலேதான் பெய்யாயிடுந்
து' என்று எங்கிட்டே காலு குத்தினான்
நான் நிஜம்தான்னு நினைக்கண்டு அந்த
ஹெட்மாஸ்டர் எதிரிலே போய் நிந்
னேன். முதல்க்கிருஷ்ணமயன் தானே
இப்போ ஹெட்மாஸ்டர்! அங்க
கிட்டே சொன்னான் அவன், 'என்னக்
காணும், உமக்கு மூளை இருக்கிறதா
இல்லையா? அப்படிக்க உட ஒரு தாப
கைப் பெய்கோக்கி விடுவோமா?' என்று
கடைமையிலே எனக்கு அசட்டுப் பட்டப்
பிடைச்சதுதான் மிச்சம். அதோடு
பன்னிக்கட்டப் போனது போகும்னு
நிறுத்தி விட்டேன். அப்புறம் தப்பிப்பா
கட்டையாவது எடுத்துண்டு கிளம்
மாம், மத்திரத்தைக் கத்துக்கொடான்று
முட்டிண்டேன். அதுவும் ஏறலே."

அப்பொழுது உள்ளே விருத்து நாசா
வய்யர், "வாங்கோ சாஸ்திரிகளே
எல்லாரும் உங்களை வாங்கோ" என்று
உப்பிடலே அநாவரும் எழுந்திருக்க
உள்ளே சென்றார்கள்.

சாஸ்திரிகள் பூனா பண்ணி, புது
பஞ்சாங்கம் வாசித்தார், வாந்திருந்தவ
ளுக்குக் கெல்லாம் விசிறியும், பாளைய
நீர் மோரும், வகைப் பருப்பும் என்னு
சாதமும் வழங்கினார்கள்.

சீரீவத்திரம் கலீசா சாஜம்மாண்டி
சொய்கிக் கொண்டு விட்டுக்கு
போகக் கிளம்பினான்.

"சாப்பிட்டு விட்டுப் போகலாம்
இரு, அவசரமில்லை" என்றுச்
சாஜம்மாள்.

"இல்லை மன்னி; சாத்திரி சமைச்சு,
கவக்கும்படி சாமாவிடம் சொல்
விட்டு வந்திருக்கேன்" என்றான் கலீசா.

"அதற்கென்ன, மனி னுக்குதானே
ஆவிறது? அவன் இன்னும் உலர் நீ
உட கவந்திருக்கமாட்டான். பட்டுகை
அதுப்பி, 'உனக்கு மாத்திரம் சமைச்சு
பண்ணிக்கோ, அவரை சாப்பிட வ
வில்லை' என்று சொய்க் கிட்டா,
போவிறது."

கலீசா சரீ என்று இருந்தான். ஆறு
அதற்குள் சாமாவே அங்கு வந்
கிட்டான். "கலீசாவே விருத்து உக்
அப்பா வந்திருக்கா" என்று அவ
அறிவித்தான்.

கலீசா உடனே புறப்பட்டு விட்டான்
(தொடரும்)

ஆந்திர தேசமேங்கும் 6-வது வாரமாக இப்போது
அமோகமாக ஓடித் கொண்டிருக்கின்றது!

தா.கா.பா., மா.நதி, என். எஸ். கிருஷ்ணன், டி. ஏ. மதுரம்
சு. டி. க் கு ம்

ரேணுகாவிள்

பாக்யலக்ஷ்மி

(ஒப்பளிவற்ற தேவனுக்கு அழகச் சித்திரம்)

சென்னை வெளிநாட்டினில்

14-4-43 முதல் மகத்தான ஆரம்பம்

இரண்டாவது வாரம்

கோயமுத்தர் : ராஜா — திருச்சி : வெளிநாட்டினில்

14 - 4 - 43 முதல்

திருநெல்வேலி : ராயல் — கிடைக்குடி : கிருஷ்ண

18 - 4 - 43 முதல்

மதுரை — சிந்தாமணி

★

பெங்களூர் : சாகர் டாக்ஸீஸிலும்
கூடிய சிங்கிரத்தில் ஆரம்பமாகும்

S. I. P. ரிலீஸ்

பாக்யலக்ஷ்மி படத்தின் பாடல்களை 'நில் மான்டர்ன்
வாயல்' & 'கோமம்பியா' கிளாடிகளில் கேளுங்கள்

ஸி னி ம ர ர ணி

“துமின்”

ஸி னிமா கட்சத்திரம் சொந்தர்ய குமாரி ஒரு பெரிய கிணக் கண்ணாடி முன் உட்கார்ந்து தன் அழகைப் பார்த்து விவந்து கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது அந்தக் குமாரி தன் தலையில் தொன்றிய ஒரு கரைமலிரைத் தன்னிவிட்டு “ஹும்!” என்று ஒரு பெருமூச்சு விட்டாள். உடனே “ஏக் கம்” என்ற வார்த்தை அவன் வாயி லிருந்து விளம்பிற்று.

பிறகு உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு கண்ணைக் கசக்கிக் கொண்டாள். “துக்கம்” என்ற வார்த்தை புறப் பட்டது.

அடுத்தாற்போல் புருவத்தை கெசித் துக்கொண்டு உதட்டை வீரக்களால் தடவி விட்டுக் கொண்டாள். அதன் முடியில் “ஆழ்த் போசனை” என்று சொல்லிக் கொண்டாள்.

பிறகு அவளது வலது மூக்குத் துடித்தது. “கிராமமான கோபம்” என்று கூறினாள். இது மாதிரி தன் செயல் ஒவ்வொரு காரியத்தைப் பற்றி யும் ஒவ்வொன்று சொல்லிக்கொண்டே போனாள் :—

இடது மூக்குத் துடித்தது.

“காரணமற்ற கோபம்.”

மூக்கு முழுதும் துடித்தது.

“பிரமாத கோபம்.”

இரண்டு காதுகளும் அகண்டன.

“தாங்க முடியாத கோபம்.”

கண்ணை முடினாள்.

“சாக்ஷம்.”

உதடுகள் அரும்பின.

“புன்னகை.”

கடைசிவாக “ஹம்ஸம்ஹா” என்று வாய் விட்டுச் சிரித்துவிட்டுப் “பரம சத்தோஷம்” என்று சொல்லிக் கொண்டாள்.

அவன் வாய் விட்டுச் சிரித்த மறு கணியிடம் தவகப் பிள்ளை நம்புசாமி தன் கையிலிருந்த அரிவாள் மனைபுடன் ஓடோடியும் வந்தான்.

“என்ன அம்மா! இப்படி நீக்களை சிரித்துக் கொன்றீர்களே? உடம்பு சரியாயில்லவா?” என்று கவலைபுடன்

கேட்டான். அப்பொழுது அவன் கவலையே உருவாய் இருந்தான். அதைச் சொந்தர்ய குமாரி கவனித்தாள்.

“உடம்பும் இல்லை. ஒன்றுமில்லை. நான் முக் பிளம் பயிற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறேன். தாங்க முடியாத சத்தோஷத்தைத் தெரிவித்துக் கொள் வது எப்படி என்பதற்காகச் சிரித்துப் பார்த்தேன்” என்னுள்.

“சிரிப்பைக் கேட்டுப் பயந்து பேசும் விட்டேன். அம்மணி!” என்று அவன் சொன்னபோது அவன் முகத்தில் பயம் தத்குபடாதத் தோன்றிற்று.

“உன் முகத்தில் பிளங்கள் எல்லாம் அப்படியே தெரிகின்றனவே!”

“ஏதோ கொஞ்சம் கொஞ்சம் நமக்கு ஆக்ட் பண்ண வரும். டான்ஸ்கூட வரும், அம்மா! அரிவாள்மனை டான்ஸ் பண் ணட்டுமா?” என்று சொல்லிவிட்டு எஜமானியின் பதிலை எதிர்பார்க்காமலே கடனம் பண்ண ஆரம்பித்துவிட்டாள்.

தடனம் ஆடினாள்

வேகு தாகரிகமாகவே

அரிவாள் மனைவையத்

துக்கிக் கொண்டு

என்று பாட்டு வேறே. சொந்தர்ய குமாரிக்கு எங்கே அரிவாள்மனை தலை மேல் வீழ்ந்துவிடுமோ என்று பயம். மிகவும் சிரமப்பட்டு அவன் டான்ஸை கிறுத்தச் சொன்னாள்.

உதடுகள் அரும்பின

"நீ இவ்வளவு அருமையாக நடனம் செய்வாய் என்று எனக்கு இத்தனை நாளைத் தெரியாதே! நான் உன்னைப் பற்றி எங்க டைரக்டரிடம் இப்படி அனுப்பினேன்" என்று சொல்லிவிட்டு, 'அப்பாடா!' என்று உடம்பைப் பிடித்து விட்டுக் கொண்டு பெரு மூச்சு ரிட்டாள்.

"ஏன் அம்மா! உடம்பு வலியா?" என்று தம்புசாமி விசாரித்தான்.

"வலியா! பிரான்ஸ் போவிறது. இவ்வாறுக்கு அந்த தம்பர் டான்ஸின் போது என் உயிரை வரங்கி விட்டார்கள்."

"அந்த டான்ஸ் லீன் ஸ்டூட்டிஸ்தான் யூசிடுதே."

"ஆமாம், ஆனால் அது சரியாகில்லை. இவ்வாறுக்கு இரண்டாந்தாம் ரத்திகை நடந்தது. சாலைக்கு குமாஸ்டர்க்கு, ஸ்டூடியோ ஆட்கள் எவ்வளவுமே ஈர்க்க வந்திருந்தார்கள். நான் நடனம் பிடிவேன், அதைப் பார்த்து இரண்டு பர் மட்டும் வரவரத் தட்டினார்கள். அது போதாதென்று டைரக்டர் சாலி விட்டார். எல்லோரும் ஒருவர் ரக்கிலில்லாமல் 'மெரபிஸ்' கொடுத்தும்படி ஆட வேண்டுமென்று சொன்னார்."

"அப்பறம்?"

"எனக்குத் தென்றியபடி பெல்லாம் பிடிவேன். முதலில் இடது காலைத் தக்கியாடினேன். பிறகு வலது காலைத் தக்கி ஆடினேன். அப்படியே எல்லாரும் பேசாமல் உட்கார்ந்திருக்கார்கள்!"

தனம் ஆரஞ்சு மேலு நாகரிகமாகி...

"அப்பறம்?"

"கடைசியில் கண்டபடி பெல்லாம் உத்தாடத் தொடங்கினேன். ஒரே அமர்க்கணம். 'பேஷ், பேஷ்' 'பவே, பவே' என்று சொல்பவர்கள் எழுந்தனர். இவர் 'உஷ் உஷ்' என்று சீட்டி அடிக்கத் தொடங்கினார்கள். இவர் தாங்க உட்கார்ந்த பெய்லிசே என்க டைரக்டர் தகுந்தாற்போல் தானம் போட்டார்கள். ஒருவர் காற்காலியில் வறிசீன்றகொண்டு எனக்குப் போட்டி யாக நடனம் செய் ஆரம்பித்து விட்டார். அப்போழுதுதான் பட டைரக்டர், 'ஓ, கே! இது பொது ஜனங்களுக்குப் பிடிக்கும்' என்று சொன்னார். அவர் மூகத்தில் சந்தோஷம் தாண்டவமாடியது. அவர் என்லிடம் வந்து, 'தொம்ப லக்ஷண்பு' என்று...

முன் பேலிவதான்
உயிர் துணத்திறம் இதுபிடத்திறம்
மாறுதலின்னை

விளாஸம்: 83 நயினியம்ப நாயக்கன் தேருவு
(டெலிபோன் நெ. 3506)

S. R. B. குப்புசாமி அய்யர் & ஸன்
Formerly S. R. பாலசாமி அய்யர் & ஸன்ஸ்
பேயல் மதுரை, பஞ்சம் பட்டு ஜவுளி வியாபாரிகள்
நெ. 230, கீழ் மாடுட் வீதி, மதுரை :: போன் நெ. 38

ஆளுநரும் தம்புசாமி, எனக்கு அப்படிக்கண்டுபிடித்துவென்று கூடவந்து செய்ய விரும்பும் வெட்கமா விரும்புதது."

"உங்களுக்கே வெட்கமா வீடுத்ததா? அப்படிவந்து வடிக்க மாட்டேனென்று சொல்லிவிடுகிறதுதானே?"

"சொல்ல முடியுமா? ஒப்பத்தத்திலே கைபெழுத்து வாங்கி விடுகிறார்களே, அதிலிருந்து மீளமுடியுமா?" என்று சொல்லி "ஹும்" என்று ஒரு பெரு மூச்சு விட்டான். பிறகு "எனக்கு இதைப்பற்றிப் பேசினாலே தங்கை வலிக்கிறது. உங்கதான ஒரு சப் சரப்பி கொண்டு வா" என்றான்.

"இதோ!" என்று தம்புசாமி ஓடிப் பந்து கிழிஷத்தில் காப்பி போட்டு எடுத்துக்கொண்டு வந்து ஒரு சிறிய மோகூ மீது வைத்தான்.

செனத்தர்ப் குமாரி காப்பியை எடுத்து முதல் வாய் சாப்பிட்டான். அவன் வலது மூக்குத் தடித்தது. "காப்பி நன்றாய் இங்கியே!" என்றான்.

"நன்று பிங்கியா? இப்போ உறத்த பாஸாச்சே? காப்பிப் பேசடி கூட மத்தியானம் வாங்கியதுதான்" என்றான்.

சிறிமா ராணி செனத்தர்ப் குமாரியின் இடது மூக்குத் தடித்தது. "காப்பி நன்றாய் இங்கியென்றால் என்னென்னமோ சொல்கிறாய்; மட்டமான காப்பிப் பேசடி வாங்கிறாய் போலிருக்கிறது" என்று கோபித்தான்.

"மட்டப் பேசுமா? முதல்தாமா 'வித்தியா காப்பி'ப் பேசடி வங்கியா? வாங்கிப் போட்டிருக்கிறேன்" என்றான்.

அவ்வளவுதான். செனத்தர்ப் குமாரியின் மூக்கு முழுதும் தடிக்க ஆரம்பித்தது. காதுகள் இரண்டும் அசைந்தன. (அவன் எப்போழுதும் பிவத்துடன் தான் பேசுவான்.) கைவிழ்ந்த காப்பியை எடுத்து விசி எறித்துவிட்டு "வித்தியா காப்பியாம! அத்தப் பேசுகையை உங்கள் வாய் வாங்கச் சொனா? மொச்சக் கொட்டை வாசனை வங்கியா வருகிறது?" என்று உச்சம் போட்டான்.

தம்புசாமிக்கு இன்னது செய்வது என்று தெரியவில்லை. அவனுக்கும் முழு மூக்கும் தடிக்கத் தொடங்கியது. இருந்தாலும் சிதானப் படுத்திக்கொண்டு

உன்னை போய் ஒரு தினசரிப் பத்திரிகையை எடுத்து வந்தான். அதில் ஒரு மூலையில் செனத்தர்ப் குமாரியின் படம் மாதிரி ஒன்று போட்டிருந்தது. அவன் விடப் படம் எவ்வளவோ மடங்கு அழகாயிருந்தது. தம்புசாமி அத்தப் படம் இருந்த இடத்தில் கையை வைத்துக்கொண்டு "நான் இதிலிருப்பதைப் படிக்கிறேன். கேளுங்கள்" என்று படத்தின் கீழிருந்ததைப் படிக்கொனான்:—

'சிங்கா கங்கையித்தி,' 'தம்பிடித்த நான்,' 'பத்த சிவாமணி' பிங் பூதி' நாயி. எ.டி. 'எனக்கா கல்யாணம்?' என்ற படங்களின் திரையெப்பாய்த் திறம்பெற வடித்தவரும், 'சிங்கியாத்த தமிழ்ரட்டு சிரிமா ராணியான செனத்தர்ப் குமாரி சொல்கிறார்:—

"நான் பிறந்தபின் என் பாட்டி 'வித்தியா காப்பி' ஒரு டம்மா கொடு' என்று சொன்னாள். அது முதல் இன்று வரையில் நான் வித்தியா காப்பியே சாப்பிட்டு வருகிறேன். மது உலகத்திலும் அந்தர்பே சாப்பிடுவதா; சிச்சித்திருக்கிறேன். வித்தியா காப்பிப் பொடியின் பிரத்தியேக வாசனைக்கு 'சி' அத்த பிரத்தியேக வாசனையேதான்.

இப்படிக்கு

செனத்தர்ப் குமாரி."

படித்த முடித்ததும் "கீங்கனை இட படி சாப்பிடுகட்ட கொடுத்திருக்கிறீர்களே என்றுதான் நான் வித்தியாப் பேசுகையை வாங்கினேன்" என்றும் தம்புசாமி.

"உனருதே! என் படம் தினம் பத்திரிகையில் வருமே என்றல்லவா அதை கைபெழுத்துப் போட்டேன்! இவ்மேல் அத்த வித்தியா மன்னாங்கட்டியை வாங்கியே வாங்காதே" என்றான். செனத்தர்ப் குமாரி.

இதே சமயத்தில் வித்தியா கம்பெனயின் முதலாளி மாணிக்கம் நாயுடு தம் வீட்டில் தங்கியே கையை வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தார். அப்போழுது அங்கே வந்த அவர் கண்பு. "என்ன இப்படிக்க வலைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? ஏதாவது பண விஷயமா?" என்று விசாரித்தார்.

"எனக்கு என்னதக்கும் பணம் கஷ்டமே வகடையாது."

"பிங்னே?"

"தேர்து காப்பிக் கொட்டை விசை
4-15-0 விதம் விற்று விட்டேன்."

"விற்றால் என்ன?"

"பக்கத்துக் கடைக்காரன் ஐந்து
ரூபாய்க்கு விற்றான். இப்படி ஏமாந்த
போய் விட்டோமே என்று இதை
கிறதா...."

"இதற்கெல்லாம் கவலைப் படுவாள்
களா? நாளைக்கு இன்னும் இரண்டாறு
கூட வலத்து விற்று விட்டால் போகி
றது. நாம் என்ன விசை விற்றாலும்
கேட்டிறவா வாசி!" என்று தைரியம்
கூறினாள். அதற்கப்பறம்தான் கையுடுக
ருச் சிறிது கவலை குறைந்தது.

"கா! ஏதாவது வீணீமாவுக்குப்
போய்விட்டு வரலாம். விவாபாச விஷ
யத்தைக் கொஞ்சம் மறத்திருக்கலாம்"
என்றாள் ஊனா.

"கல்ல படம் ஏதாவது காண்பிக்
கிறார்களா, சொல்வீன்?"

"எனக்கர் கவலாணம்?" என்ற
படத்துக்குப் போகலாமா?"

"அதிலே எத்த ஸ்டார் கடிக்கிறான்?"

"உனக்குத் தெரியாதா? உன்
வித்தியா காப்பிப் பொடிக்கு ஸ்டார்பி
கேட் கொடுத்திருக்கிறானே, தமிழ்
காட்டு விவிமா தாணி கொடுத்திய
குமாரி — அவந்தான்."

"அந்தச் சரீயம் கடிக்கிற படத்
துக்கா வரச் சொல்வோ? அதன் மூன்று
யும் மோதக்கட்டையும்!"

"அதென்ன அப்படிச் சொல்வோ?
வினம்பரத்திலே பிரமாநப் படுத்திப்
போட்டுவிட்டு?"

"போதுமே! அந்தப் போட்டோ
வைச் சரிப்படுத்திப் போடுவதற்குள்
என் பிராணம் போய்விட்டது. மேலும்,
அப்போது அவன் கடித்த படம் எது
யும் காள் பார்த்துத் தொலைக்கவில்லை!"

"சரி, புரோகடாஸ்தான் படம் வக்
கிருக்கிறது. அதில் கொளிகலாக்கன்
களுக்கு ஆட்ட பண்ணுகின்றனவாம்!"

"பெயராய்ப் போச்சு! அந்தப் படத்
தையே போய்ப் பார்க்கலாம்" என்று
வினம்பினார் மாணிக்கம் கையடு.

ஏழைகளின் உதவி நிதிச் சங்கம், அம்பாசமுத்திரம்

14-4-1943 முதன்முதலாம் மாணா ரி மணிக்கு

கல்விடைத்தந்தி ரவீந்திர ஸ்டேஷனுக்கு அருகாமையிலுள்ள

சந்திரனிலாஸ் தியேட்டரில்

கேசிகாவ இசைவாணி மூம்தி எம். எஸ். கப்பலக்யமி

பாட்டுக் கச்சேரி.

★

தயவுசெய்து உங்கள் இடங்களை மூல் உட்பெயரிலாக் செய்து கொடுங்கள்.

Secretary, THE POOR RELIEF ASSOCIATION, AMPASAMUTIRAM.

கவலாண காலங்களுக்கு ஏற்ற சலுகையான புடவை துஷன் திசுகளையும்
மலிவாய்ப்புக் கால்கிணாள் உத்தராகத்திலுள்ள சாதா லிக்க எம்போரியத்தில்
பத்து குவித்துள்ளன. மதராஸில் பட்டுப் புடவைகளையும் தேர்ந்தெடுத்த கடை.
கேசிகா பிரதானக் பணமும் துஷன் கடைகளில் மது வேண்டுகோளுறும் விருப்பி
வத்து வாய்க்கும் கடை. கவலாண காலங்களுக்கு திசுகளும் சாதா லிக்க எம்போரி
யத்திற்கு வந்து வருங்கள். எங்கள் தேர்தல் கைத்தறின்கள் தேர்தல் அழியை
பட்டுப் புடவைகளும் வேஷ்டி திசுகளும் உட சலுகை விருக்கின்றன.

(எங்கள் கொள்கையாகும் டிஷ்டு கேசிகா ஒர் ஸ்டேஷன் ரகம்)

ரா தா ஸி லக் எம் பே ரா ரியம்

1/14, வித்தித் தெரு, (கெடியாஸ் : 2016) மலிவாய்ப்பு, மதராஸ்.

தொலை : 37, பெரிய தெரு, மூம்பேராமம்.

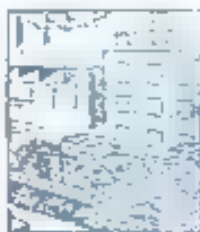
புரோபிரைட்டர் : R. K. T. செட்டியார்

அமென்ஸ் வெளியில் எவ்வளவு இரகசியம் தாது பெயரிலிருந்து
மெட்டுகளை எழுப்புகிறார்கள். இதை எழுப்புகிறார்கள்.

அறிவைமூலம் பறக்கும்
ஆகாச விமானங்களும்
கொடும்பறந்துவிடக்கூடாது
செய்க; இதுமட்டுமல்ல...

இத்தியை எதிர்த்து
தொடர்ந்து போடு
செய்வதற்கு

ஆனால் உங்களை மக்க
ஆதரவு கொடுக்கவும்
உங்களை உதவி செய்
கங்கள்

முபின்ஸ்
ஸேவிங்ஸ் ஸர்ட்டிபிகேட்டுகளை விங்குங்கள்

மேலும்...
கிடைக்கும்...
~நிச்சயமாக...
கிடைக்கும்...
பேசுவோம்~

நீங்கள் யுத்தத்தை வென்ற பிற
காலம் சென்றதில் மீண்டும் எந்திர
ஆய்வுகளை. உங்கள் பணத்தை
முத்திரைகள் தளர்த்தவும், உயர்வு
மக்களும் உயர்வுகொடுத்ததற்கு
தங்கள் உதவி கொடுங்கள்.

- ★ இத்தியை கவனிப்பதற்கு உத்தியை மக்களிடமிருந்து
- ★ உத்தியை 10-15-க்கு 10-15-க்கு உதவி
- ★ எந்த தயாராகியும் இல்லை உதவி.
- ★ உத்தியை வென்றதற்கும் உதவி
- ★ உத்தியை வென்றதற்கும் உதவி

படித்துப் பார்

முத்தொள்ளாயிரம்

திரு. சி. இராமலிங்கம்: கருத்துக்குத் தகுந்த பேரார் தேவர்தான் தங்கியிருக்கிறார். எ. எ. சிவசாமிநாதன் அவர்கள் பதிலளிப்பார்கள். பதிலளிப்பார்கள். பதிலளிப்பார்கள்.

"இரண்டாயிரம் வந்தாங்கிறது நான்
கூட்டி அது; என் வாழ்வுக்குத் தகுந்த
தான் என்று நீட்டுவதைத் தவிர" என்று
பி. ஏ. ரி. இ. குமாரியார் அவர்கள் சொல்
லுகிறார்.

அந்தக் கவி பழனந்தி அவர்கள் தவிர்ந்து, 'நீ
அவ்வாறு தந்தையிடத்தில் எவ்வளவு ஆண்டுகள்
நினைவு எடுத்தீர்கள்? பழனந்தி அவர்கள் தந்தையின்
உயிர் திரும்பி வருவதில் உறுதியாக உள்ளார்.

[illegible][illegible]

பாடகன் மீதும் எவ்வ தடைகள்
அளவிடப்படாதன. ஆனால், மிகப் பழங்
காலத்துத் தமிழர் வாழ்க்கையைப் பற்றியன
வாதனாக, விஷயங்கள் தெரிந்த போது
வந்ததன் தக்க ஆராய்ச்சி அவையே. அங்

விதிகை, கவிப் பண்டைய நகரது உணர்வுவற்றும் உதவி நேரவை. இந்த உதவியை மூலம், தே. சி. அமைச்சர் விவரம் குறிப்பிட்டு உள் நகரம் துருவியதனை.

தமிழகத்தில் பல்வேறு பகுதிகளில் பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பை நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளது. இது மூலமாக கிராமப்புறங்களில் பொருளாதாரம், கல்வியறிவு, சுகாதாரம், குடிநீர், மின்சாரம், போன்ற அடிக்கட்டிடப் பணிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. அவற்றிலிருந்து நிதித் துறைகள் பெறுகின்றன. மேலும் இவ்விதம் பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பை நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளது.

இந்திய அரசாங்கத்தினர் சீன அரசாங்கமேன் உலகத் தரமான சித்திரங்களை நோக்கியும் உருவியும், குடிசையிலும், கட்டிடம் மேல் மாடிகளிலும் காட்டுவதற்குப் பார்த்து, "மேன்மை தீர்ப்பாட்டி" என்று அளக்கப்பட்ட பங்கு, தங்கள் தந்தைகளைச் சிறைகளில் அடைத்துக் கொண்டுவரும் மூன்று மாதங்களைச் சித்திரம் அளிப்பதால் அமைப்பதற்குரியது.

தமிழகத்தில் சென்ற சிறிது காலமாகப் பித்தம் அமைப்பதில் பெருமையாகியிருக்கிறதே உண்மை. அந்த மூலநோக்கத்தின் காரணம் இந்தப் பித்தம் எவ்வளவுதான், ஆகவே தடுக்கத் தரிசுக்கொண்டே தான் அதிர்ஷ்டவசமாக வரப்படுகிறதே. அந்தப் பித்தம் தமிழகத்தில் வந்ததும் அதிர்ஷ்டம் என்பதை மனதில் கொண்டு கொண்டு கொண்டு.

ராஜா பத்மநாபன்

[சென்னை: ஸ்ரீ எ. இ. ஸ்ரீராமன்; திருவாரூர்
எ. இ. எஸ். சீதாரத், ஸ்ரீ பசும கல்யாண
சுந்தர சுவாமிநாதர்; விவரம்: ப. 0-12-0.]

தலகம் கையாடல் துறையில் நெத்த
முறையில் கையாடல் முறையில் க. ம. என்.
செய்தார்கள். அவர்கள் தலகம் முறையில்
"செய்து பித்தலா" தலகம் முறையில்
செய்து பித்தலா முறையில். தலகம் முறையில்
செய்து பித்தலா முறையில்.

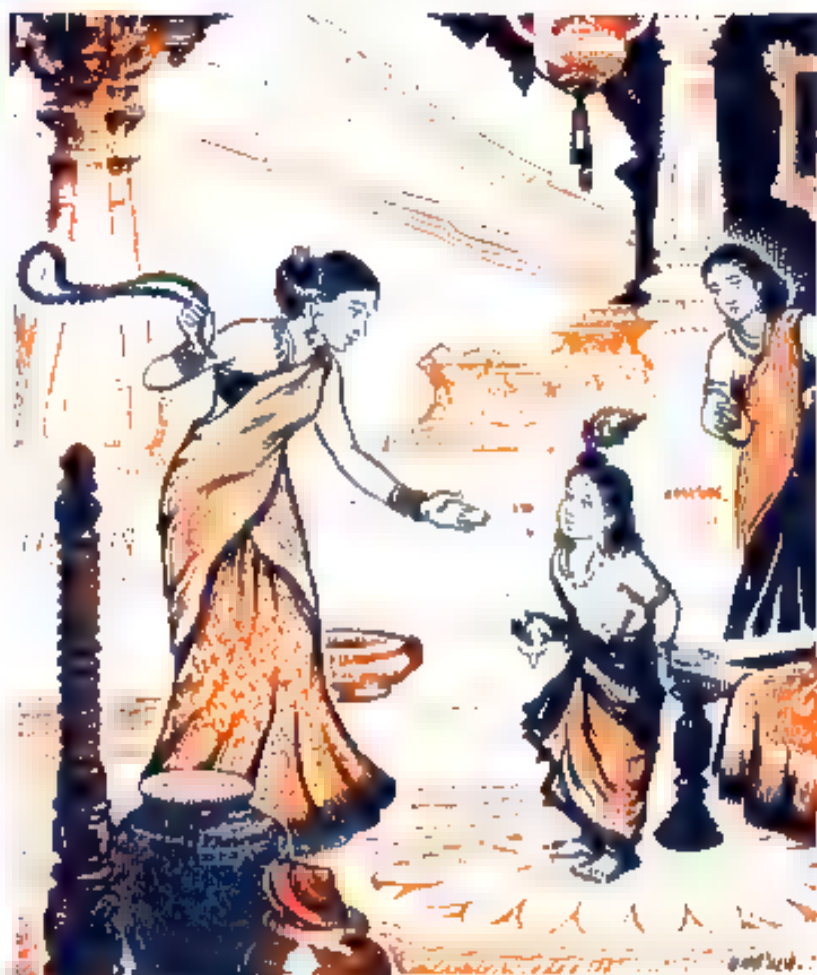
கவிச் சித்திர வீளங்கம்

அகிலத்து அகிலத்து தொட்டுத் தொட்டுப் பார்த்து ஆளத்தமாக வெண்
 ணெய் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான் கண்ணன். அவனைக் கையும் காலுமால்க்
 கண்டு பிடித்து விடுகிறான் யசோதை. உடனே தான் தயிர் கடைந்து கொண்
 டிருந்த கபீதும் கையுமாகவே அவனை அடிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கிறான்.
 ஆனால் அந்தத் தீர்மானத்தை விதைவேற்ற மூடியாமடுகி சிந்தும்போது, அவனும்
 அவனைப் பார்த்து விடுகிறான். அப்போது வேளொரு களவுக்கு அந்த வரையும்
 சாட்சியாகிறது!

வேலுத்தாயிலும் சிலந்த வரவுமாய் அழகுதும், கண்ணிலே அச்சம் தோன்றப் பார்ப்பதும், ஏதோ சொல்ல விரும்புவது போல் வாயை கெளித்து சொல்கிறது. கடைசியாக சோம்பலும் பயத்தங் கொள் போல் அந்த வேண்டெனப் தேர்ந்த காகவால் தோழப் போகிறதும் கண்ணில் மிதும்.

இந்தக் காட்சியைக் கண்ணும் பசோதைத் தாய் பரமபத இன்பத்தைப்
புலகத்தில் அனுபவிக்கிறாள் — என்னை? அம்மார்.

குலசேகரதேவராயர் அநிசபமான — தலப்பு ததும்பும் — இருதய காளம் இது. கவிதைப் பேரளிப்பத்தைக் கண்டு காட்டும் உன்னத கிளம் என்றும் இதைச் சொல்லலாம்.

மருதும் வெண்ணெய் அகிர்ந்துதொடர். நுண் னும்
முழிநின்றெழு தாமரைக் கையும்

ஈழிக்கொள் நாம்புகொண் டடிப்பதற்கு எங்கும்
நிலையும் வெண்தயிர் தோய்த்த சொவையும்

அழுதையும் அஞ்சி தோக்கும் அத்தோக்கும்
அணிகொள் சொஞ்சிறு வாய்தெளிப் பதுவும்

தொழுதையும் இவை கண்ட யதோதை
தொக்கி இப்பத்து இறுதிகண் டானே!

கவிச் சித்திரம்—18

—குமரேசுரமுனி.

மாயவண்டி

பள்ளிக்கூடம் விடுமுறை விட்டதும், ராஜு எவ்விதமான லீலகிரிக்குப் போனான்.

ஒரு நாள் அவன் தங்கை சார்தாலும் அவளும் தனியாக ஒரு மலைமேல் நடக்க ஆரம்பித்தார்கள். சிறிது தூரம் சென்றதும் அடர்த்தியான காடு வந்தது. "இனிமேல் போனால் வழி தெரியாது திரும்பிவிட வேண்டியதுதான்" என்று எச்சரித்தாள் சார்தா. "மேக மண்டலத்துக்குப் போனால் கூட நான் வழிகண்டு பிடித்து விடுவேன்" என்று தம்பம் அடித்துக்கொண்டான் ராஜு.

"அதோ அங்கே பார் அண்ணா!" என்று திடீரென்று கத்தினான் சார்தா.

ராஜு சட்டென்று திரும்பிப் பார்த்தான். சற்றுத் தூரத்தில் அவன்கண்ணுக்கு ஏதோ புலப்பட்டது. இருவரும் ஓடிப் பார்த்தனர். 'பளபள' வென்று ஒளிக்கிரம் சூரிய வெளிச்சத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. "ஆஹா! எவ்வளவு பெரிய சக்கரம்! தங்கம் மாதிரி மின்று நிறதே!" என்று கத்தினான் சார்தா.

அந்தச் சக்கரத்தை ராஜு எடுத்துக் கொள்ளவே இருவரும் கீழே இறங்க ஆரம்பித்தார்கள். அப்பொழுது ராஜுவின் காலில் ஏதோ தட்டுபட்டது. "சார்தா! இதோ ஒரு சக்கரம்! நமக்கு இன்று வேட்டை தான் போ!" என்றான் ராஜு.

சார்தா அவை எடுத்துக் கொள்ள குவிர்த்தபோது, மேலே மரத்திலிருந்து ஒரு சின்னக் காய் அவன்மேல் விழுந்தது. இருவரும் அண்ணாந்து பார்த்தார்கள். மரக் கிளையில் இரண்டு சக்கரங்கள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. ராஜு நாலைந்து கல்லை வீசினான். சக்கரங்கள் ஒவ்வொன்றாகக் கிளையிலிருந்து 'பொத்' 'பொத்' தென்று கீழே விழுந்தன.

அம்மரத்தடியில் நாலைந்து பலகைகள் கூட இருந்தன. "இந்தப் பலகைகளை எவ்வளவு கயிற்றால் கட்டி சக்கரத்தையும் பூட்டி விட்டால் பேஷா வண்டியாகப் போகும். அதில் ஏது உட்கார்ந்து கொண்டு நாம் விரைவாடலா மல்லவா?" என்று யோசனை சொன்னான் சார்தா. ஆனால் அவர்கள் வண்டியைக் கட்டுவதற்குச் சக்கரத்துடன் பலகைகளை சேர்த்துதான் தாமதம். அதை 'ஓர்' 'ஓர்' ரென்று ஒன்றொன்று ஒட்டிக்கொண்டு வண்டியா விட்டனர்!

டதே; என்ன ஆச்சரியம்!"
என்னுன் ராஜு. "என்
வெள்ளைச் சட்டை கூடச்
சிகப்பு ஆகி விட்டதே"
என்னுன் சார்தா.

இருவரும் வண்டி இருந்த
இடத்திற்கு வந்தார்கள்.
மேல் மாடி பெல்லாம் அப்
போது அடர்த்தியான செடி
கள் வளர்ந்திருந்தன.
"அதற்குள் எப்படி இங்கே
செடி வளர்ந்திருக்க முடி
யும்?" என்று அதிசயித்
தார்கள். வண்டிக்குள் கூட
ஒரு செடி. மூலத்திலிருந்து.
அதில் உள்ள சிவப்புப்
பூவைப்பறிப்பதற்காக அவர்
கள் வண்டிக்குள் ஏறினர்.

"எவ்வளவு அழகான வண்டி!"
என்று இருவரும் கத்தினார்கள்.
"இதில் உட்கார்ந்து கொள்ளலாம்.
நா" என்னுன் சார்தா. இருவரும்
அதில் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்
டார்கள். வண்டி நகர ஆரம்பித்தது.
"நேய்! நேய்! வண்டி தானாக நகரு
கிறதே!" என்னுன் ராஜு. வண்டி.
வேகமாக ஓட ஆரம்பித்தது. பிறகு,
செடி கொடிகளைத் தாண்டிக் குதித்துக்
கொண்டு பறக்க ஆரம்பித்தது.
"அண்ணா! ரோம்ப ரோரா யிருக்கே;
ஏரோப்ளேன் மாறிரி போகிறதே!"
என்னுன் சார்தா. அப்பொழுது நிஜ
மான் ஏரோப்ளேன் சமீபத்தில் பறக்
கும் சப்தம்கேட்கவே அவர்கள் பயந்து
போனார்கள். "கம்ப வண்டியும் அது
வும் முட்டிக் கொண்டால் என்ன
பண்ணுகிறது?" என்று சார்தா
பயந்தான்.

கல்ல வேளையாக, வண்டி பறந்து
வந்து ஒரு மாளிகையின் மேல் மாடி
அருகில் வந்து நின்றது. அவர்களிரு
வரும் இறங்கி எதிரே இருந்த நாலுக்
குள் போனார்கள். அங்கே ஒரு கம்ப
வாத்தில்விதம் விதமான பட்சணங்கள்
இருந்தன. இருவர் நாக்கிலும் தூபம்
ஊற ஆரம்பித்தது. சுற்றுமுற்றும்
பார்த்தார்கள். ஒருவரும் இல்லை. இரு
வரும் பட்சணத்தை எடுத்துச் சாப்பிட
டார்கள். "சார்தா! என் சட்டையைப்
பார்! நான் போட்டுக் கொண்டிருந்த
சிகப்புச் சட்டை வெளுப்பாகி விட்

இவர்கள் ஏறியதுதான் தாமதம்,
மதுபடியும் வண்டி. பறக்க ஆரம்
பித்து விட்டது. இருவரும் ஆர
வாரம் செய்துகொண்டே பிரயாணம்
செய்தார்கள்.

வண்டி. அவர்கள் தங்கியிருந்த பங்
கனா லாசலில் வந்து நின்றது. இரு
வரும் இறங்கி. "அம்மா! அம்மா!
இங்கே லாபேன். இந்த வண்டியைப்
பாரேன்!" என்று சத்தம் போட்டுக்
கொண்டே உள்ளே ஓடினார்கள்.
"அண்ணா! அந்த வண்டியை நாம்
உள்ளே கொண்டுவந்து வைத்துக்
கொண்டால் வேண்டியபோது சவாரி
செய்யலாமே" என்னுன் சார்தா.
ராஜு. வண்டி இருந்த இடத்திற்கு
ஓடினான். ஆனால் வண்டியைக்
காணவில்லை!

"சார்தா! ராஜு! இங்கே வாரும்
கள்! முதலில் இரண்டு அதை வைக்
கிறேன். இத்தனை நூழியாக எங்கே
போயிருந்தீர்கள்!" என்ற அம்மாவின்
குரல்தான் அப்பொழுது கேட்டது.

காலகோபம்

செட்டிக்காரன்

உபாத்தியாயர்:—பண்புப் பெயர்களை மனத்தால் ஈகித்தறியலா மேலன்றிக் கையினால் தொடரமுடியாது. உதாரணமாக இன்னும். தாமர, நீ ஒரு உதாரணம் சொல் பாரக்கலாம்.

சாமன்:—பழுக்கக் காய்த்த இரும்பு, ஸார்!

—கே. வி. தாராயணம்.

குடான யதீஸ்

தாய்ப்பர்:—ஏ, எழுதே! எங்கேடா போயிருப்?

மகன்:—என் அப்பா? வன்னுன் வீட்டுக்குப் போகிறேன்.

—கே. சாமமுர்த்தி.

யாகுக்கு அதிர்ஷ்டம்?

வேளாங்காரி:—சாரி! நான் இந்த மாநகர் கடைசியே நின்றுடப் போகிறேனாங்க! எஜமானியம்மா எப்பப் பார்த்தாலும் சண்டைப் போடலுங்க!"

எஜமானி:—நீ அதிர்ஷ்டக்காரியம்மா! நீ நிகர்த்தால் போய்விடலாம்; நான் வங்கே போலது?

—கே. பத்மதாபன்.

லீலா யோசனை

தூக்குப் போடுவதற் கிருந்த ஒரு கைதிக்குத் திடீரெனத்தேக அசௌக்யம் ஏற்பட்டு விட்டது. டாக்டர் வரவழைக்கப் பட்டார். அவர் கைதியின் கையைப் பார்த்துக் கிழிச் சுண்ட சட்டியிடுகேட கொடுத்தார்:—

"என் அயிப்பிராயப்படி, கைதி இப்போது தூக்கு மேடைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டால், அவனுக்குத் தேக அசௌக்யம் கடுமையாகி உயிர்ச் சேதத்தையும் உண்டு பண்ணலாம்."

—என். சாமமுர்த்தி.

கல்ல அத்தாட்சி!

மாஜிஸ்ட்ரேட்:—உன்னுடைய யோசனைகளைப் பற்றிச் சாட்சி சொல்லக் கூடியவர்கள் யாராவதும் இங்கிருந்து விளங்குமா?

குற்றவாளி:—என் யோசனையைப் பற்றிப் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரைக் கேளுங்கள்.

இன்ஸ்பெக்டர்:—இவர் யாரென்றே எனக்குத் தெரியாது.

குற்றவாளி:—பார்த்தீர்களா! நான் இவ்வூரில் பத்து வருஷமாக வசித்தேன். அப்படி யிருக்கும் இன்னப் பெட்டருக்கு என்னைத் தெரியவில்லை யென்றால் என்னுடைய யோசனையைக் கேளுங்கள் அத்தாட்சி வேண்டும்!

—கே. வி. சங்கரச்சாரி.

'பார்த்த எழுநல்'

சாமு:—அம்மா! மணி ஒன்பதாகிவிடுதது! நான் பரிசுஷுக்குப் போகணும். சீக்கிரம் சேதம் போடு!

தாயர்:—குழந்தை, பரிசுஷுயாடா இன்னிக்கு? பார்த்து என்னு எழுதிட்டு வாடா.

சாமு:—பார்த்து எழுந வரத்தியா விடமாட்டானே!

—என். சுவராமன்

குறிஞ்சிவனந்தரணி

3. இரண்டு குரீயர்கள்

இருள் நீங்கிச் சூரியோதயம் ஆகும் இயற்கை வற்புத்ததை ஆதி மனிதர்கள் எவ்வளவுபா ஆச்சரியமாகப் பார்த்துப் பார்த்து அனுபவித்திருக்க வேண்டும். "மலைபடுகே உதிக்கிறது; உதித்துக் கடல் குழந்தை இந்த உலகத்திலுள்ள இருட்டை வெல்லும் போக்கு இறந்தே அந்தச் சூரியன்! அதைத் தெய்வ சமரணமாகவே மகித்துத் தொழுவோம்: ஆம், அந்தச் சூரிய பகவானே உன் கண்ட தெய்வம். அநோ ஒற்றைச் சக்கரத்தோடு உடைய ஜோதி மயமான ஒரு தேரில் வருகிறேன். தம் செஞ்சுடர்க் கதிர்களால் இரவையெகடா நிரையை விவக்கித் தொண்டு! என்ன அழகான, மின்னல் போன்ற ஜோலு! ஆறா, என்ன அற்புதமான கருணை!" என்றெல்லாம் அநிசயித்தார்கள், ஆவரித்தார்கள், உம முன்னோர்கள். பழம் புலவர்கள் அந்த அநியத்தை — அந்தத் தெய்விக ஆனந்தத்தைப் — பாட்டரையும் பாடி விருக்கிறார்கள். இத்தகைய உணர்ச்சி யோடுதான் ஆதிசாயியமாலைய சாமாய னம் பாடிய வாய்மீ மகரீஷியும் தமிழ் முனிவரான அகத்திய மகரீஷியும் சூரியமாவின் என்று வர்ணித்திருக்க வேண்டும்.

ஆனால் இந்தச் சூரியனோடு போட்டி போடுகிறது வேறொரு சூரியன் என்று ஒரு பழக்க தமிழ்ப் புலவர் பாடியிருப்பது இன்னும் அநியமாகவே தோன்றுகிறது. அந்தச் சூரியனும் மலைபடுகே உதித்து இருளைப் போக்குகிறதாம்: இந்தச் சூரியனைக் காட்டிலும் அற்புதமாக விளங்குகிறதாம் அது. ஏதோ ஒரு புதிர் போடுகிற மாதிரி இருக்கிறதல்லவா?

உய்வுது: கேளுங்கள் அந்தப் பெயர் தெரியாத புலவர் வாக்கு லயமாகவே, அந்தப் புதிதையும் அதற்கு அவரே உதும் விடைமையும்:

ஒங்க விடைவந்த(து).

உயித்தோர் தொழுவீனக்கி:

எய்வாறீதர் ஞானத்(து)

இருள்செயும்—ஆங்கு)அவற்றன்,

மின்றே தனிஆழி

வெய்நிர்ஒன்(து); ஏனையது

தன்மே இராத தமிழ்

[ஒங்க! மலை; எங்கு ஒளி! ஆவாரம் செய்யும் ஒளர்; ஞானம்: உய்வு: உய்வு: தீவு: மின்னே: மின்னல் ஒத்திருக்கும்: தனி ஆழி: ஒற்றைச் சக்கரம்: வெய்நிர்: வெய்யம் தரும் விரைக்கிரையுடைய சூரியன். விருப்பத் தீவ விரைக்கிரையுடைய சூரியன்: ஏனையது: மற்றது: தன் மே இராத: தனக்கு ஒப்பு இல்லாத.]

தாய்மொழியாகிய தமிழ்மொழிதான் அந்த அற்புதமான சூரியன் என்கிறார். உயக்கதினுள்ள இருளைச் சூரியன் போக்குவதுபோல் தமிழும் அறிவாகம வாகிய இருளைப் போக்குகிறதாம். சூரியன் போக்குவது புதிதேய்தான்: தமிழோ அறிவுச் சடையம் — தன் இயக்கிய இலக்கணமாகிய கதிர்களால் — அந் இருளையே போக்கி விடுகிறதாம். சூரியனுடைய ஒளிமயமான 'ஒற்றைச் சக்கர'த்திற்காவது மின்னல் போலாவதை ஒப்பாகச் சொல்லலாம்: தமிழோ 'தன் கோர் இவராத தமிழ்' — தனக்கு ஒப்பே இல்லாதது! — என்கிறார்.

தமிழும் மலைபடுகே உதய மாடுகிறதாம். தமிழுக்கு உதயமெரி அகத்திய பங்கதமாயிய பொழிய மலை என்று தான் புலவர் எழுதி விருக்க வேண்டும். அகத்தியருடைய முக்கியமான தொக்கர்ப்பேரும் நீருவாங்கி என்று இக்காலில் சொல்லப்படும் மலைவார்ப் பிரதேசமாகிய மலைவாட்டியே வாழ்ந்

தவர்தான் என்று ஊகம் செய்வப் படுகிறது. அந்த மலையாளப் பிரதேசமும் பொதிய மலைப் பிரதேசம் தான். ஆதி காமத்திலே தமிழ் மொழி, திரு நெல்வேலி ஜில்லாவையும் திருவாரூரையும் சேர்ந்ததென்று இந் நாளில் சொல்லப் படும் பொதிய மலைப் பிரதேச மாடுபு மலை நாடுகளில் திருத்தம் பெற்று வளர்க்கத்தென்று தெரிகிறது.

அப்படி வளர்க்கத் தமிழ் 'உயர்த்தோர் தொழ வினங்கிய' தென்கிஞர் அந்தப் பழம் புலவர். 'சூரிய சமாஸர்' க ளான அகஸ்தியர், தொல்காப் பியர் முதலான அந்தப் பேராறி வாளர்களும் தொழ்தார் க ளளாம் தமிழாடிய சூரியன். அவர்களும் தொழது கற்கும் படி அவ்வளவு நிறைந்த பாலை யாக இருந்ததாம் தமிழ், அந்த நாளிலேயே.

ஒரு பாலைய நிறைந்த வளர வேண்டும் என்றால், அதைப் பேசி வந்த ஜனங்கள் அதி விதும் 'நாகரிகத்திலும் வளர்க்கிறார்களேண்டும். உண்மையில், ஜனங்களின் உயர்வு தான் அயர்களுடைய பாலையின் உயர்வாகவும் பரிணமிக்கிறது.

ஆடை யெல்லாம்
அணிவோர் சிறப்பே;
பாலையு யெல்லாம்
பயிர்வோர் சிறப்பே

என்று மீனாட்சுலிப ஆசிரியர் கூறுவது எவ்வளவு உண்மை யானது!

மலையிலே உதித்த தமிழ், உயர்க்கதொடரால் பயிலப்பட்டு விளங்கிய தென்று கருதுவது பொருத்தமானதுதான். 'இலக்கியம்' என்பது தற்கு 'இலக்கணம்' என்றபடி தங்களுக்கு முன்பு இருந்த மூத்தமிழி லுக்கியங்களை யும் ஆராய்க்கே அகஸ்தியரும் தொல்காப்பியரும்

'உயர்த்தோர் தொழ வினங்கிய'

இலக்கணங்கள் இயற்றி யிருக்க வேண்டும்.

இந்த இலக்கணங்களில் அகத் தியத்தைய மூத்தமிழிலக்கணம் என்கிறார்கள். தொல்காப்பியம் இயற்றமிழ்-இலக்கணம்தான். எனினும் ஆசிரியா தொல்காப்பியருக்கும் மூத்தமிழில் இயலவும் தெரியும் என்பதற்குத் தேவக் காப்பியத்திலுள்ள லெ குறிப்புக்கள் சான்று தருகின்றன.

சங்க கால இலக்கணங்களில் தொல்காப்பியம் ஒன்றுதான் இப்போது முடி யூலாகக் கிடைக்கிறது. இப்போதுள்ள தமிழ் நூல்கள் அனைத்திலும் தொன்மை யானதென்று சொல்லப்படும் இந் நூல், பழைய தமிழர்களின் பாலைய வளர்க்கிக்கும், ஈகரிகப் போக்கிற்குப் மனப் பண்பிற்கும் ஒரு நல்ல சாட் யாக இருக்கிறது. உதாரணமாகத் தொல்காப்பியர் தமது இலக்கணத் திலே 'மக்கள் யார்?' என்ற கேள்விக்கு விடை கூற முயன்று,

மக்கள்தரமே ஆற்றியுயிரே

என்று பொதுவாக அவர்களுடைய இலக்கணத்தையும் கருங்கக் கூறி விளங்க வைக்கிறார்.

மெய் (உடல்), காய், கண், மூக்கு, செவி — என்ற ஐம்புலன்கள் வழியாக மட்டும் உணர்வு அல்லது அறிவு அடைபடும் உயிர்களை 'ஐயறிவுயிர்' என்றிருர். இந்த ஐயறிவோடு மன உணர்வாகிய பகுத்தறிவும் உள்ளவர்களை மக்கள் — என்பது கருத்து. பகுத்தறிவில்லாதவர்களை 'மக்கள்' என்று தெரல் காப்பியர் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. இவர்களை 'மக்கள்' என்றிருர். இந்த மக்களை மக்களோடு சேர்த்துப் பேசாமல் நிருகங்களோடு சேர்த்து,

மரவும்மரக்களும் ஐயறிவினவே!

[மர: மிகும்! ஐயறிவினவே! ஐயறிவையுடையன்.]

என்றிருர். 'ஐயறிவினவே' என்று சொல்வாமல் 'ஐயறிவினவே' என்று கூறுவதைப் பாராடுகிறார். இதைத்

சந்தா விவரம்

(‘கல்கி’ மாதம் றும்முறை)

ஏப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்து

வருஷ சந்தா ... ரூ. 8—0—0

ஆறு மாத சந்தா... ரூ. 4—8—0

குறிப்பு:—இலக்கணத்தும் புதிதான சந்தா விலைமேற்கண்டபடியாகும்.

தொடக்காப்பியர் சித்தாந்தம் என்ற சொல்லாகும்.

தொடக்காப்பியர், அகஸ்தியர் போன்ற உயர்வு காயந்தவர்கள் ஆதியில் மகிழ்நாடுகளிலே விதைத்த விதைதான். செந்தமிழாகத் தழைத்து வளர்ந்து, 'கம்பன் கவிதை' போன்ற அற்புத விளைவுகளையும் அளித்திருக்கிறது. இந்தகைய செந்தமிழைத் தங்கள் அக இருள் போக்கும் ரூனஞ்சலாகத் தமிழ் மக்கள் கருதியதில் அதிசயமில்லை.

பழகின தேரஷம்

[கு. ப. நான்காவது]

"எப்பொழுது பார்த்தாலும் இதென்ன படிப்பு. எழுத்து! சீக்கன் என்ன என்பாசெயர்? போதாக்குறைக்கு"

அவன் முடிப்பதற்குள் லான் உன்னை துறந்த விட்டேன்; பேர்வை சிறத்தி விட்டான்.

என் லான் பன் குனிந்து எழுந்தகொண்டிருந்தான். அவன் லான் வந்ததைப் பார்த்தவிலும். தலைவை வடுக்கைய வேயே "உம்—சொல்வேன்—போதாக்குறைக்கு—!" என்று. அவன் பதில் சொல்லாமல் புன்னகையுடன் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டு சீக்கன்.

"போதாக்குறைக்கு என் கிடுகெதன் என்கிறவாக்கும்! ஆமாம், என்ன செய்யவேண்டுமென்றும், சற்றுச் சொல்வேன்!" என்று சாவதான்மாதப் பேரணுவைக் கீழே வைத்து விட்டுத் தலை சீக்கிட்டு பார்த்தான்.

என்னைக் கண்டதும் "லாடா, உட்கார்," என்று சொல்லி விட்டுத் தன் மனைவியைப் பார்த்துச் சீக்கிட்டுக் கொண்டே "அவனும் வந்து விட்டான், பாக்கியையும் சொல்லிவிடு!" என்றான்.

"என்ன சொல்லுகிறே? மார்க்கெட்டுக்குப் போய் கல்வ காங்கிரிபாகப் பார்த்து வாங்கிக் கொண்டு வரக் கூடாதோ என்று சொன்னேன், குழந்தையை அனுப்பினால் அவனுக்கு என்ன தெரிகிறதே? வேறும் பூச்சி பிடித்த அவரைக் கையாக வாங்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறான்" என்று சொல்லிவிட்டு மீதுட்டி உள்ளே போய் ஒரு டம்ளர் காயிறைக் கொண்டு வந்து மேஜையேல் வைத்து விட்டுப் போனான்.

"சாப்பிடுடா, உனக்குத் தரன் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறான்" என்றான் என் லான் பன்.

சாப்பிட்டுக் கொண்டே லான் "சொல்லுகிறேது சரிதானே! விட்டு விடுகாரங்கையே சீக்கிட்டுப் போட்டுக் கொள்ளுவதிலும்" என்றேன்.

"சீயும் சேர்ந்து கொண்டாலா? அடியே, இங்கே வா! உன் கட்டுக்கு ஆள் சேர்ந்திருக்கிறது" என்று சமையலறைவைப் பார்த்துக் கூப்பிட்டான்.

"ஆள் சேருகிறதென்ன? உள்ளதை வார்த்தன் சொல்லமாட்டாரா?" என்று சொல்லிச் சீக்கிட்டுக்கொண்டே மீதுட்டி வேளியை வந்தான்.

"சீ தான் சேவமும் பார்த்துக் கொண்டு இருவே, லான் என்ன செய்ய வேண்டும்?"

"உன் பேசியதான் தப்பு, மன்னி! வன்னான் உருப்படி முதல்க் கொண்டு சீ என்னிப் போட்டுக் கணக்கெழுது கிறும், அதுதான் பிரசு!" என்று சொல்லி லான் சீக்கிட்டு.

மீதுட்டியும் லானும் கொஞ்ச நாட்களாகத்தான் பேசுகிறோம். என் லான் லான், அவன் தன் புருஷனுடன் பேச ஆரம்பித்ததே போன் வருஷம்தான். அதற்கு முன்னாலெல்லாம் லான் இருந்தான் புருஷனுடன் பேசமாட்டான், என்னுடைய பேசுவதே கிடையாது. ஆனால் இப்பொழுது கிறுவிவாகப் போய் விட்டதாக அவன் எண்ணம்.

மீதுட்டிக்கு வயது முப்பத்தைந்து வாகித்து—கணக்காகச் சொன்னால்—குழந்தைகளைப் பெற்று விட்டதால் இனிமேல் முன்போல சங்கோசமெல்லாம் வேண்டாம் என்று எண்ணி லானே? அல்லது பறகப்பறக, லானாக ஆக, அந்த சங்கோசம் அந்தமற்றுப் போய்விட்டதோ?

அவன் சிறு பெண்ணைப் பாவாடை கட்டிக் கொண்டு, கருவியையும் கண்ணு மாசு விழித்து விழித்துப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தது முதல் அவளை என் குத் தெரியும். சம்பந்திகளுக்குப் பெண்ணைக் காட்டுவதற்காக அவன் தாயார் அவனைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்திருந்தான். லான் சதா சீய காலமும் என் லானனுடன் கூடவே இருப்பவன் எனது அவன் அது முதலே தெரிந்த கொண்டான், கல்வாணத்தின் போது அவன் அதைக் கண்ணாலும் முழுக் கண்ணாலும் புருஷனைப் பார்த்த பொழுதெல்லாம் லான் ஒருவன் ஆனதுடன் அவனுடைய ஆராதத்தை அக விட்டுக் கொண்டிருந்தேன் என்பதற்குக் கொண்டு அவனுக்கு வேறு ஆத்திரமாக இருந்திருந்தும், பகி வருஷங்களுக்குப் பிறகு புருஷனுடன் அந்த மாநிலிகே சொல்லி யிருக்கிறான் வேடிக்கையாக

என்னை அவன் ஒரு எதிரி போல அப் போழுது பாரித்தான்.

தான் புருஷனுக்குக் கெழுதிய கடிதம் களை அவன் என்னிடம் காட்டுவான் என்று அவனுக்குக் கோபம். அதற்காகக் கடிதம் எழுதாமலும் இருக்க வில்லை. நீண்ட வகுமெது: ஒரு தடவை அவனுடைய கடிதத்துக்கு அவன் உடனே பதில் போடவில்லை. அவன் ஒரு கவரில் காங்கு காலனுக்களை வைத்து மறுபடி கடிதம் போட்டான். பதில் கடிதம் எழுதுவதற்குச் சேலவு- அப்பொழுது கவர் ஓரணுதான்! எங்கள் பேச ஆரம்பித்த பிறகு இப்பொழுது கேட்டேன் ஒரு சமயம்:

"நாங்கு காலனுக்களை வைத்து அனுப்பினாயே, மன்னி! ஏதற்கு?" என்றேன்.

"அதை யெல்லாம் வெட்கமில்லாமல் உங்கனிடம் காண்பித்தாராக்கும்!" என்று சொல்லி அவன் முகம் சிவக்கச் சிரித்தான்.

அவன் புக்ககம் வந்து புருஷனுடன் வாழ்வதை ஆரம்பித்தவுடன்தான் என்னிடம் அவனுக்குக் கோபம் அதிகமாக ஏற்பட்டது. ஏன் ஏற்படாது! அவருடன் பேசிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய கேர மெல்லாம் அந்த

சாடு என்னுடன் இயக்கிய சர்க்கரை செய்து கொண்டிருந்தால் அவனுக்கு வரிச்சல் வராதா? தன் கோபத்தை எத்தனை வகைகளில் காட்டலாமோ அப்படி யெல்லாம் காட்

டுவான். எங்கள் இருவருக்குமே அது தெரிவதில்லை. எனக்குத்தான் தெரிய வில்லை என்றும் என் கண்பனுக்காவது தெரிந்திருக்க வேண்டும். பின், அவன் கால் விட்டுச் சொல்லுவானா? அப்படி இரண்டு வரையுங்கள். பிறகு என் மனைவி மார்பைத் துத்தான் நிலைமை சற்று மாறிற்று. இரண்டு பேரும் சொந்த சர்க்காரிகளுக்கு மேலாகப் பழக ஆரம்பித்தார்கள்.

ஆனால் அந்த இரண்டு வரையுங்களுக்குத்தானே அவனுடைய இனம் உள் ளத்து இன்ப ஆர்வமாக மெல்லாம் போய்க்கி் கொண்டிருந்தன! எனவே என்னைக் கண்டாயே அவன் முகம் உறுத்துவிடும்.

61-ம் முதல் அவன் மனம் மாறி எனக்குத் தன் உள்ளத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இடம் கொடுத்தான் என்பதை நீண்டகால முடியாது. முதல் முதலாக அவன் மனதை நான் அறிந்தது அவன் காய்ச்சலுடன் படுத்துக்கொண்டிருந்த பொழுது.

விட்டில் வேறு உதவி கிடைப்பாது. அவன்தான் விட்டே. கான் கஞ்சி வைப்பது. ஆஸ்பத்திரிக்குப் போவது முதலிய காரியங்களைச் செய்வேன். அப்பொழுது உட அவன் நான் இருக்கும்பொழுது மிகவும் எங்கோசப்படுவான். புருஷன் தன் அருகில் உட்காரக் கூடாது என்று சொல்லி விடுவான். இருபது நாட்கள் ஐரம். "அவர் காப்பீ சாப்பிட்டாரோ?" "சாதம் சாப்பிட்டாரோ?" என்ற புருஷனைப் பற்றிய கேள்விகள் அவனிடமிருந்து பிறக்கலாயின. ௩0-விய ஐரம் கடுமையாக இருந்த ஒரு

கான் கால்கள் இருவரும் உன் முடிவாகும் சாப்பிடவே இல்லை. பிரக்கான வந்ததும் அவன் "நீங்கள் காரும் சாப்பிடவில்லை, அவரும் சாப்பிடவில்லை போலிருக்கிறதே, போய்ச் சாப்பிடுங்கள்!" என்னுள்.

மேதுவாக நான் மைத்துனன் ஆகிவிட்டேன். அப்பொழுது என் மனைவி புக்கத்திற்கு வந்துவிட்டாள்.

"எங்கே இன்னிக்கி மச்சினதைக் காணும்? உட்டிண்டு வாய்க்கோ, இன்னிக்கி நல்லவா பண்ணியிருக்கேன். அவ

"அடுத்த நாள் அவன் மனைவி விட்டே போகிறாள்!"

ருக்குப் பிடிக்குமே!" என்றுளாம் ஒரு நாள், அவன் உடனே வந்துவிட்டான்.

"அடே! உன் மன்னி தம்பவா பன்னி விருக்காராம். உனக்குத்தான் பிடிக்கு மாம், வா!" என்று கூட்டிக் கொண்டு போனான்.

"இப்ப ஏன் மச்சினர் மூன் போவ அய்வனவு வருகிறதில்லை?" என்று கேட்டாளாம் ஒரு நாள்.

நான் போனபோது அவன் என்விடம் சொன்னான். சொல்விவிட்டுச் சிரித்துக் கொண்டே "அகமுகடையான் வந்த புதிதல்லவா?" என்றுள்.

"உங்கன் அகமுகடையான் வந்த புதிதில் நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்?" என்று பிறகு அவனைக் கேட்டாளாம்.

மூன்பெய்வாம் நான் கண்பனைத் தேடிச் செண்டு போனான் அவன் வீட்டில் இல்லாவிட்டால் பதில் வராதது. பிறகு குழந்தை வீட்டில் இருந்தால், "ஆபீஸிலிருந்து வரவேண்டு சொல்லுடா!" என்று என் கையில் படுப்படி சொல்லுவான்.

சில மாதங்களுக்கு மூன்பு ஒரு நாள் அவனாகத்தான் என்விடம் பேசினான். பேச வேண்டிய அவசியமும் ஏற்பட்டிருந்தது.

"ஸாஸவதிரும் நானும் இன்னைக்கு விரிவா போவோமே?" என்றுள். நான் என் கண்பனை வறக்கம்போகப் பார்த்துப் போவேன். அவன் வீட்டில் இல்லை.

அல்லவா வருஷங்களாக இல்லாமல் அவன் திடீரென்று என்னுடைய பேசினதும் எனக்குக் கொஞ்சம் சங்கேசமாகப் போய்விட்டது.

மொளித்துக்கொண்டு "தாராளமாய்ப் போங்கள்!" என்றேன்.

"டிக்கட் வாச் வாங்கிக் கொடுப்பார்கள்? நீங்கள் இரண்டு பேருக்கூட வர வேண்டும்!" என்றுள் அவள்.

எங்களுக்கு வேறென்னவோ வேலை. நாங்கள் போகவில்லை. நாங்கள் இருவரும் பேச ஆரம்பித்ததை கண்பன் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று மறுநாள் என் கண்பன் மூன்பு "நீங்களை டிக்கட் வாங்கிக் கொண்டீர்களா?" என்று அவன் மனைவியைப் பார்த்துக் கேட்டேன்.

"வண்டிக்காரனை வாக்கச் சொன்னேன்!" என்று அவன் வெகு சாக்ஸான மாகப் பதில் சொன்னான்.

என் கண்பன் மூக மலர்ச்சியுடன் இருவரையும் பார்த்துக்கொண்டு

"அடே! எப்பொழுது முதல் ஆரம்பம் பேச்சு?" என்று கேட்டான்.

"தேறு முதல்!" என்றேன்.

"அப்பாடா! பன்னிரண்டு வருஷங்களைவிட சங்கேசம் திருவதற்கு! அடியே, இந்தா, ஒரு சமாசாரம்!" என்றான்.

அந்த சமாசாரத்தைக் கேட்க அவன் அங்கே சிறையில்லை.

வருஷக் கணக்கில் அந்தமில்லாமல் குறுக்கே வின்ற ஒரு திரை ஒருவிதமாக அகன்றதில் எல்லோரும் சிம்மதி அடைந்தோம்.

அவ்வளவுதான். முதல் சங்கடம் தீர்ந்ததும் மீனுட்சி வெகு தாராளமாக என்விடம் சேத்துக்கங்களைச் சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டான். அவனுடன் இயற்கையாக வார்த்தை யாடுவது எனக்குப் பிறகு புதுமையாகவோ ஆச்சரியமாகவோ தோன்றவோ இல்லை. இருவரையும் நேருக்கு நேர் பேசிச் செய்துக்கூட ஆரம்பித்து விட்டேன்.

"மன்னி, உன் சாஜப்பதில் பிரகாரம் ஒழுங்காகச் சொன்னபடி கடந்து வருகிறார்களா?" என்பேன்.

அவன் மறிந்தியிடலும் மூவதுடனும் சிற்பான்.

"மார்த்தெட்டுக்குப் போவோம், வருகிறாயா?" என்று ஒரு நாள் அவனைக் கேட்டேன் நான்.

உடனே என் கண்பன் சிமிர்ந்து உட்காந்தது "அடியே, மார்த்தெட்டில் ஏதாவது வேண்டுமா?" என்று கேட்டான்.

மீனுட்சி புன்னகையுடன் சேடிக்காக வாக "அவர் கூப்பிட்டால் போவீர்கள். நான் சொன்னால்—" என்று சொல்லி வாய் மூடவில்லை.

என் கண்பன் சீறி விழுந்து "'அவர், அவர்" என்று என் அலிசைக் கசிக் கிறாய்? அடுத்த வாரம் அவன் ஊரை விட்டே போகிறான்!" என்றான்.

அதைக் கேட்டதும் மீனுட்சி மூகத்தி விருத்த புன்னகை எங்கோ போய் விட்டது. அவன் எரிந்து விழுந்த தற்காக அல்ல; அவன் கேட்ட செய்திக்காகத்தான்.

"ஊரா விட்டா?"

"ஆமாம், அவனைத் திருச்சிக்கு மாற்றி விட்டார்கள்! உனக்குச் சந்தோஷமா தானே?" என்றான் கண்பன்.

"எனக்குச் சந்தோஷமா? ஆமாய் என்றுதான் கைத்துக் கொள்ளுங்கள்"

ளேன்!" என்று சொல்லிவிட்டு உன்னை போய்விட்டான்.

நாய்கள் இருவரும் தனிவாக வெகு நேரம் பேசாமல் உட்கார்ந்திருந்தோம்.

மீனாட்சி வெகு நாளைப் பழக்கத்தில் என்னைமும் தன் குடும்பத்தில் ஒருவனாகச் சேர்த்துக்கொண்டு விட்டான். அவள் உள்ளத்தில், அவளுடைய புருஷன் குழந்தைகளுடன், எனக்கும் ஒரு இடம் கொடுத்து விட்டான். இப்பொழுது நான் திடீரென்று வெளியூர் போகிறேன் என்று கேட்டதும் தன் குடும்பம் உடைவதுபோல அவள் எண்ணினாள். அவள் உள்ளத்தில் வேதனை உண்டாயிற்று.

இரவு எனக்கும் என் மனைவிக்கும் அங்கே பலத்த விருந்து. பழைய நான் நிறைவுகளை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து விஸ்தரித்துக் கொண்டு வெகு நேரம் பேசினோம்.

ஊருக்குப் புறப்படுமுன் மீனாட்சி என் மனைவியிடம் "ஸரஸ்வதி, நான் என்னமோ உன்விடம் இப்படிச் சொல்லுகிறேனே என்று நீனைக்காதே! எனக்கு வயது வந்த நான் முதல் பழகின

தேரவும் சொல்லுகிறேன். அவர் ஊரை விட்டுப் போவது என் மச்சினர் விட்டை விட்டுப் போவதுபோல் இருக்கிறது. இத்தனை நாட்களில் உனக்கே தெரிந்திருக்கும்—அவர் உடம்பைக் கவனித்துக் கொள்ளவே மாட்டார். நீ பார்த்துக் கொள்! தலைவரி வந்தால் காபியா ஆஸ்பிரின் சாப்பிட விடாதே! விட்டு விடுவங்களை நீயே பார்த்துக் கொள். அவரால் முடியாது!" என்றான்.

என் மனைவியிடம் இதை என்விடம் சொல்லிவிட்டு, "என்ன பைத்தியம்! யாரோ அகமுடையான் ரிகேஜிதன் ஊருக்குப் போனால் அப்படித்தான் அழுவானோ ஒருநாள்!" என்றான்.

நான் தலைவரைத் திருப்பிக்கொண்டு ஊனனுக்கு வெளியே பார்த்தேன்.

"இந்தாருங்கன், உங்களுக்குப் பிடிக்குமென்று மீனாட்சி வறுத்துக் கொடுத்தான்!" என்று என் மனைவி ஒரு காதெதத்தில் வறுத்த கடலை, பயறு, காராமணி, கொள்ளு கலந்திருந்ததைக் கொடுத்தான்.

"மன்வி, நீ பைத்தியந்தான்!" என்று சொல்லிக் கொண்டேன்.

இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

தலைமக ஆபீஸ் :

" இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட் "

வடக்கு பீட் ரோடு :: மதராஸ்

மேலாக ஆபீஸ்கள் :

எல்மினேட்டி, நிருவகவிக்கேணி, மயிலாப்பூர், நியாகராய் தாள், புரவாக்கம், மவுண்ட் ரோடு.

தென்னிந்தியாவில் எல்லா முக்கியமான இடங்களிலும் பம்பாயிலும் போளூகளும் சப் ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

அதிகாரம் பெற்று வழங்கி வரக்கூளிக்கப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 80,00,000
சேறுத்தப்பட்ட மூலதனம் (26-3-43உயாக) ரூ. 27,41,300
ரிஸர்வ் திதி (26-3-43உயாக) ரூ. 29,48,015

மொத்த லேவாதேவி ரூ. 7 கோடிக்கு மேல்

காண்டு கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ளப்படும்.
மிகுந்த பெயர்விட்டுகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

அன்வர்பெய்வுகள் தீவிரங்களுக்கு பாங்கியின் எந்த சூப்பிரீக்ஷை விண்ணப்பித்துத் தேர்ந்து கொள்ளும்.

N. கோபால அய்யர்

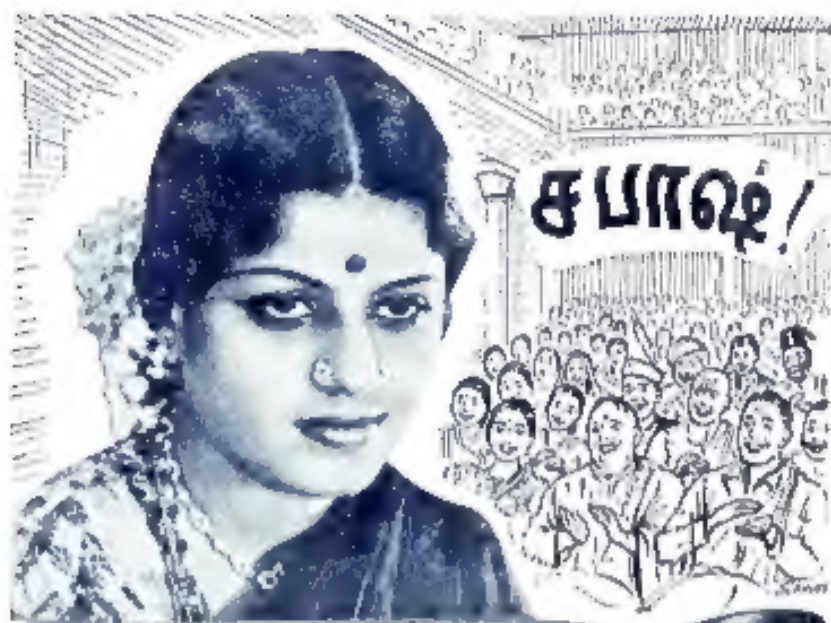
செக்ரடரி

டாடா கெமிகல்ஸ்

SODA ASH
SODIUM BICARBONATE
CAUSTIC SODA
BLEACHING POWDER
ZINC CHLORIDE
LIQUID CHLORINE

Agents For Madras City, Bezwada, Coimbatore & Chettinad Area :

ஸௌத் இந்தியா கார்ப்பொரேஷன்
(மதராஸ்) லிமிடெட்.

இசைவாணியின்
இசை விருந்து

நூல்தி

எம். எஸ். ஸுப்புலக்ஷ்மி

என்ன காலம் பதன
2 பாகங்கள் — பத்துவாரி

} N. 18680

எல்லா "எச். எம். வி." இசைமேளாள் வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும்.

"ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்" ரிகார்ட்கள்

"எச். எம். வி."
எஃகு ஊசிகள்

நிலவதறையில் விநியோகிக்கும் நிறுவனம்
பித்த விலை :- கமார் 200 ஊசிகள்
அடங்கிய டப்பியின் விலை ரூ. 1/8.

செய்யவேண்டிய செயல்களே

முதன்மையானது மகத்தானது

**மாடல் 2126/ஏ, 1943 வகுட புதிய மாடல்
ஆறு வால்வுகள் ஏ. ஸி. மெயின்ஸ் மாடல்**

பாண்டு ஸ்பெசியல் ப்ரெஸிங், சாஸ்டிகல் ஸ்டிக்கருடன்
கூடிய இப் புதிய மாடல் மார்க்கோனிபோன் செய்முறையைக்
கேட்டு அனுபவித்து நீங்கள் ஆவத்தர்ப்படி நுகர்ந்தீர்களே?

13, 16, 19, 25, 31
மீட்டர் பாண்டு
களுக்கு பாண்டு
ஸ்பெசியல் கரு
டல் கூடிய ஏட்டு
லேஸ் பாண்டு
கள் உடையது.

**மாஜிக் ஹி
இன்ஸான்ஸ்
விலை ரூ. 195**

மார்க்கோனிபோன்

வால்வுகள், மீட்டர்வுகள், (மேன் ஆறுடன்) மெய் ஸ்டிக்கர்கள், ஸாஸ்டிக்
கண்டிபோல்கள் இவைகள் சகலமும் எங்கவிடம் இப்போது எவ்வெழுவனளா.

சென்னை துருத்திவிட்டு (சமஸ்தானங்கள் உட்பட) வேலை முடிந்தபின்னர்:

ஸ்ரீ ராம விலாஸ் ஸர்வீஸ் லிமிடெட்.,
202-203, மெயின்ட் போர்டு : : : **மதுரை**